ANUL X No. 2945 — Ediția de seară — JOI 18 SEPTEMBRE 1897

Abonamente
Incep la 1 și 15 ale fie-cărei lunĭ
și se plătesc inainte:
Un an in țară 30 lei; in străinătate 50 lei
Șase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „
Numărul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuĭŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administrația ziarului
Linia pagina VI-a . . . . lei 0.50 banĭ
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de linii se fac reducții din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

A SOȘIT LA PESTA!

A sosit!

Da, erĭ, pe la ora 2,30 m. șeful constituțional al statuluĭ romîn, regele Carol, a descins în uniformă de husar pe peronul găreĭ de Est și, sunînd din pintenĭ, s'a oprit scurt, salutînd zmirna pe regele Maghiarilor.

Telegraful a vestit-o Romînieĭ libere și Romîniĭ liberĭ aŭ pus doliul, căcĭ pintenul de husar al regeluĭ Carol a sîngerat trupul nefericiteĭ noastre patriĭ!

Telegraful a vestit'o la treĭ milioane de Romînĭ din Ardeal și Ardealul s'a cernit.

Aŭ gemut gemătul deznădejdeĭ Romîniĭ din fundurile temnițelor ungurești și neamul romînesc întreg a oftat adînc — oftatul unuĭ neam amarnic umilit.

Telegraful a vestit'o și Europeĭ întregĭ—nefasta știre!—și Europa întreagă, care nu o dată a auzit strigătul de disperare al naționalităților din Ungaria, va cugeta unde poate ajunge un neam, trădat în așa chip.

Asupra luĭ, a husaruluĭ Carol I, care a aruncat erĭ la picoarele magnaților maghiarĭ onoarea și viitorul neamuluĭ romînesc, asupra luĭ cadă, în toată a luĭ urgie, blestemul pe care-l cuvintează azĭ buzele fie-căruĭ Romîn!

Adevĕrul.

Orientarea politică

Bărbațiĭ noștri politicĭ, conservatoriĭ cît și liberaliĭ, sînt singuriĭ răspunzătorĭ despre actuala stare de anarhie a spirituluĭ public.

Față cu politica exterioară și față cu cestiunea națională, corifeiĭ amîndurora grupărĭ aŭ păstrat o ast-fel de atitudine și aŭ ținut în tot-d'a-una un ast-fel de limbagiŭ în cît țara n'a putut alege nimic deslușit și nicĭ n'a putut pricepe carĭ eraŭ interesele superioare ale neamuluĭ și ale statuluĭ.

Aceĭ bărbațĭ privelegiațĭ de soartă, cărora norocul, întîmplarea saŭ meritele extraordinare le-aŭ cîștigat încrederea națiuneĭ, sînt în tot-d'a-una datorĭ să lumineze poporul asupra cestiunilor capitale. In special, față de greaua problemă a existențeĭ noastre internaționale, adică față de raporturile noastre de politică exterioară,—nicĭ liberaliĭ, nicĭ conservatoriĭ n'aŭ avut o orientare sigură. Așa numaĭ ne putem explica pentru ce cariera partidelor noastre este un șir neîntrerupt de contradicțiunĭ.

Iată exemple.

Liberaliĭ pretind că sînt ceĭ maĭ sigurĭ sprijinitorĭ aĭ tripleĭ alianțe și de fapt liberaliĭ, încă de pe vremea luĭ Ioan Brătianu, aŭ inaugurat infeodarea politică către alianța întreită. Cu toate acestea, tot liberaliĭ aŭ pus în circulațiune agitarea chestieĭ naționale și aŭ provocat încordarea de relațiunĭ între Ungurĭ și Romînĭ.

In opozițiune d. Sturdza a mers pînă a rupe raporturile personale cu d. Goluchowsky, ĭar ca contra-balanță, ziarele liberale anunțaŭ ostentativ că șeful liberalilor participă la prînzurile și la seratele d-luĭ Fonton.

Venind la putere, d. Sturdza și partidul liberal aŭ trecut la cea-l'altă extremitate. Politica de subordonațiune austro-germană a fost reluată și tot odată s'a reluat firul întrerupt al politiceĭ de agresiune în potriva Rusieĭ. Așa se și explică încordarea raporturilor cu Bulgaria și întreaga campanie anti-bulgară de astă vară.

Eĭ bine, se impune întrebarea: Ce poate alege publicul din toate aceste salturĭ? Căcĭ publicul voĭește să știe lămurit: Sîntem cu tripla alianță or sîntem cu dubla alianță? Dacă avem ca dușmanĭ principalĭ pe Bulgarĭ, neapărat că trebuĭe să stăm în cele maĭ bune raporturĭ cu Unguriĭ; dacă, din potrivă, Unguriĭ sînt dușmaniĭ noștri ceĭ maĭ primejdioșĭ, datorĭ sîntem a întreține bune raporturĭ cu Bulgariĭ.

Țara, în bunul eĭ simț, se întreabă dacă d. Sturdza e în toate mințile cînd ne asmuță în potriva tuturor națiunilor, cînd atrage asupra Romînieĭ și dușmănia Ungurilor și dușmănia Bulgarilor și antipatia Rușilor și aceea a Grecilor, și aceea a Armenilor, într'un cuvînt cînd ne vrăjmășește cu toată omenirea și nu ne rezervă nicĭ o prietenie.

Dacă partidul liberal are o sigură orientare în politică, pentru ce nu o afirmă și pentru ce nu păstrează linia corectă? Dacă Romînia e legată, prin interese, de tripla alianță, pentru ce alimentarea dușmănieĭ cu Unguriĭ? Dacă, din potrivă, dușmanul cel mare este peste Carpațĭ, pentru ce politica anti-rusă?

Națiunile marĭ, statele puternice și bogate, încă nu pot trăi într'o izolare complectă, fără amicĭ, fără simpatiĭ. Cu atît maĭ mult o țară mică, tînără și cu mijloace restrînse, precum e țara noastră, are nevoĭe să se reazăme pe ceva sigur, ĭar opiniunea publică trebuĭe lămurită, pentru ca în sînul națiuneĭ să se poată consolida curentele simpatice izvorîte din interesele statuluĭ.

Politica partiduluĭ liberal, din potrivă, a fost o politică de provocare generală; ea a dat naștere la toate dușmăniile naționale, această politică ne-a înconjurat granițele cu sentinele inamice și tot ea,—dacă în formă a precipitat cîte-va alianțe între monarhĭ — în schimb a izolat națiunea și statul în mijlocul unuĭ ocean de antipatiĭ de rasă.

Dar cu acest subiect n'am sfîrșit.

Const. C. Bacalbașa.

Desidér Bànffy

Iată'l pe neprețuitul amic al luĭ Carol I. Cu dînsul, trădătorul romînizmuluĭ va pune pe hîrtie tîrgul de la Pesta și sărutul amîndurora va pecetlui actul de vînzare a treĭ milioane de Romînĭ.

Ar fi nimerit poate să consiliem pe Carol I să'șĭ aducă pe Bànffy, prim-ministru al Romînieĭ.

Huniady.

Banchetul trădăreĭ

Regele Carol. — *Vivat Ungaria! Pereat Romania! Eljen a Kiraly!*

SATIRA POLITICA

Banchetul de la Pesta

In momentele în carĭ Romîniĭ puneaŭ doliŭ la pălărie, ĭar regele Carol făcea vizita sa de umilință în capitala keșkemetuluĭ, confrațiĭ noștri de la Buda-Ciuma organizaŭ un mare banchet pentru gazetariĭ din Romînia.

Precum nĭ se comunică din localitate, masa a fost foarte bogat pregătită, ĭar menu-ul alcătuit precum urmează:

Maghiar Menu

Slană de porc unguresc.
Ciorbă de mustățĭ cu săŭ.
Pește din Dunărea maghiară.
Papricaș de cocoșĭ cu pintenĭ.
Friptură a la congresul de la Bruxelles.
Salată de honvezĭ.
Gogoșĭ a la expoziția milenară.
Brînză romînească în burduf unguresc.
Șampanie cu spumă șovinistă.

Pentru conformitate
Vex.

Dreptatea noastră

Se știe că pe cînd „Liga culturală“ încăpută pe mîna colectiviștilor se deda la manifestațiunĭ zgomotoase, la banchete și alte meetingurĭ, noĭ am avut o atitudine independentă și rezervată, luînd în zeflemea, nu cauza sfîntă a romînizmuluĭ, ci apucăturile de bîlciŭ ale acelora carĭ făceaŭ din mișcarea națională o unealtă murdară politică.

Se maĭ știe că această atitudine corectă ne-a atras fulgerile colectiviste și în special o devastare a localurilor noastre, făcută și organizată de liga colectivistă, al căruĭa casier plătea, cu baniĭ ligeĭ, foile noastre pe carĭ le rupeaŭ agențiĭ clubuluĭ liberal.

De atuncĭ aŭ trecut patru anĭ. Noĭ am rămas aceĭașĭ: credincĭoșĭ cauzeĭ fraților de peste munțĭ și adversarĭ aĭ tuturor acelora carĭ aŭ făcut și fac din ea o speculă nedemnă. Colectiviștiĭ aŭ venit la putere, Dimitrie Sturdza a renegat tot trecutul săŭ, a început să prigonească pe patrioțiĭ romînĭ, să bage zîzania în rîndurile lor, să certe pe Lucacĭ cu Rațiu și în sfîrșit astăzĭ cînd regele vinde țara Ungurilor, acelaș Dimitrie Studza aprobă purtarea stăpînuluĭ săŭ și ia parte la acest act de trădare națională.

Nu aveam dar dreptate noĭ, cînd denunțam țăreĭ apucăturile ipocrite ale liberalilor, cînd ne băteam joc de banchetofagia lor, cînd le bănuiam sentimentele și declarațiunile lor solemne?

Azĭ lucrurile se văd lămurit. Pe cînd Adevĕrul *a rămas acelaș, politicianiĭ liberalĭ, cu tacitul concurs al politicianilor conservatorĭ, păstrează o slugarnică tăcere azĭ, cînd regele la Pesta, în interesul politiceĭ germane, sacrifică, fără de rușine, pe cele treĭ milioane de Romînĭ.*

Lecțiunile istorieĭ sînt cele maĭ concludătoare. Nu trebuĭe să facem mult lux de argumente și dovezĭ. E de ajuns să punem faptele față în față și să lăsăm ca opinia publică să se pronunțe—între eĭ, gălăgioșiĭ și „patrioțiĭ“ de erĭ, și între noĭ pe carĭ mizerabiliĭ, a căror fățărnicie le-o descoperim, ne acuză că sîntem lipsițĭ de patriotizm.

Const. Mille

Contele Goluchowsky

Sosirea acestuĭa la Pesta e dovadă că vizita luĭ Carol are un caracter absolut politic.

Contele Goluchowsky—fost ambasador al Austrieĭ la Bucureștĭ—a avut prilejul să cunoască pe Romînĭ. In acest caz, e unul din puținiĭ oaspețĭ de la Pesta, carĭ știŭ sentimentul Romînilor față de ticăloasa purtare a suveranuluĭ lor.

Și dacă e în adevăr un iscusit diplomat, el va putea constata și de astă-dată că politica ungurească este o politică din cele maĭ vătămătoare Austrieĭ.

Dipl.

Ioan Brătianu și Unguriĭ

In aceste momente de dureroasă încercare pentru inimile romîneștĭ, cînd neamul romînesc sufere atîta umilire și „nemerniciĭ“ din fruntea Romînieĭ libere se arată atît de lașĭ și trădătorĭ, e nemerit, credem, să arătăm cum a vorbit odinioară în Cameră, marele, în adevăr marele patriot I. C. Brătianu, în chestia Romînilor din Ungaria.

In 1868 ministrul de externe al Austro-Ungarieĭ, contele Beust, publică o *Carte roșie* în care acuză Romînia de atitudine agresivă față de Austro-Ungaria.

Ioan Brătianu, deși are în jurul luĭ o compactă majoritate, totușĭ demisionéză din minister și trece pe banca de deputat pentru a putea răspunde *Cărțeĭ roșie* a luĭ Beust.

Iată aci partea privitoare la acuzația că Romînia se înarmează contra Ungurilor:

D-lor, ce ne acuză pe noĭ cartea roșie? Această carte este de 110 pagine și 30 sînt destinate numaĭ Romînieĭ. D-lor intoleranța religioasă este partea întîia. Eĭ, d-lor, va răspunde ministerul de astăzĭ cum am răspuns și noĭ: nu este intoleranță religioasă, ci este o jenă, o inconveniență socială și pot zice națională, (Aplauze)...

Se maĭ zice, d-lor, în cartea roșie, că ne armăm peste măsură și că prin urmare n'avem intențiunĭ bune, n'avem intențiunĭ numaĭ de apărare, ci și de agresiune, se înțelege. Maĭ este încă o frază, tot în cartea roșie, relativă la Sîrbĭ unde se zice că guvernul Austrieĭ vede cu mulțumire că Serbia se întărește și'șĭ crește puterea în proporțiune cu mijloacele eĭ. De ce oare ceea ce este bine pentru Serbia, nu este bine pentru Romînia? De ce Sîrbiĭ, carĭ sînt înarmațĭ pînă 'n dințĭ,—și aceasta o știe toată lumea—nu îngrijesc pe nimenĭ? de ce pentru noĭ, cînd din nenorocire numaĭ am votat un proĭect de lege ca să ne organizăm puterea armată, dacă nu tot atît pe cît Serbia, dară pe jumătate, de ce noĭ, carĭ nu avem nicĭ o pușcă pentru 50 de Romînĭ, ne armăm peste măsură, pe cînd Serbia, avînd poate una și două puștĭ de fie-care Sîrb, nu este prea armată?

Dar ce mă îngrijește maĭ mult este că s'aŭ făcut administrațiuniĭ trecute imputărĭ că este instrumentul intereselor străine. Carĭ sînt dovezile? N'a venit cartea roșie cu nicĭ o altă dovadă de cît că puștile cu ac, pe carĭ le-aŭ cumpărat de la guvernul prusian, ne-am venit prin Rusia. Dar, d-lor, nu vin tunurĭ și munițiunĭ de războiŭ prin Austria; și judecînd tot ast-fel, Rusia ar fi trebuit să zică că sîntem instrumentele Austrieĭ...

Ni se zice: de ce puștile să nu vină prin Austria și să ne vină prin Rusia? Fiind-că—cum am răspuns și baronuluĭ Eder—duceți-vă în Prusia, căutațĭ registrele, matriculele și vețĭ vedea că puștile acelea sînt scoase din fabrica din Dantzig și linia cea maĭ dreaptă, ca să vie de la Dantzig în Romînia, este prin Rusia...

Eŭ unul, d-lor, m'am simțit fericit cînd am fost înștiințat că vin armele. Maĭ întîĭ pentru că suveranul Franciei o știa; prin urmare nu era nimic complotat pe sub ascuns, cum zice d. Beust; ș'apoĭ, puștile trecînd prin Rusia, prin aceasta s'a ridicat o grijă pentru care toată viața ne-am luptat.

De cînd Rusia a lăsat să treacă armele noastre și ne-a lăsat să ne armăm, ne-a asigurat prin aceasta că nu maĭ are intențiunĭ să ne cucerească. Eŭ am fost foarte fericit că ne-a dat această dovadă și așĭ dori ca și Austria să facă tot așa, ca să ne probeze că nu maĭ are nicĭ un gînd asupra noastră: adică să ne lase cu totul liberĭ de a ne arma,

pentru că nu România ar putea să facă umbră unuĭ imperiŭ aşa de mare ca Austria.

Dar, domnilor, noĭ am mers maĭ departe cu prudenţa. Cînd o soră a mea este măritată, nu am dreptul să mă duc să mă amestec în menajul eĭ, nu am dreptul să fac cel maĭ mic pas care să poată da bănuiala soţuluĭ eĭ că aşĭ voi vre-odată să aduc zîzanie şi dezbinare în casa lor. Insă, d-lor, oare cînd soţul eĭ, cumnatul meŭ, va merge pînă a o maltrata cu brutalitate, cînd o va trata ca pe o sclavă, cînd ştie că ea este dintr'un sînge nobil (Aplauze mult prelungite), cînd voiŭ vedea că ridică cuţitul asupra eĭ, nu am eŭ oare dreptul să strig, să-l opresc de la acea crimă? (Aplauze entuziaste îndelung repeţite pe toate băncile şi în toate tribunele). Eĭ bine, d-lor, am mers cu prudenţa pînă la laşitate, fiind-că am înăbuşit în inima noastră acel ţipăt (Aplauze viĭ).

Vecinii noştri maghiarĭ ştiŭ, d. Andrassy, d. Klapka şi răpozatul Teleki, a căruĭ ţărînă o aduc de martură, ştiŭ şi pot spune că noĭ, chiar cînd eram pe tărîmul revoluţionar, cînd luptam atît pentru noĭ **cît şi pentru dînşiĭ,** *în 1894, în mijlocul Parisuluĭ chiar, atuncĭ n'aŭ găsit nicĭ un cuvînt, nicĭ o idee din partea noastră că voim să cucerim Transilvania şi nu le-am cerut alt-ceva de cît să fie consecinţĭ cu principiile carĭ le declaraŭ lumiĭ şi cu drepturile carĭ le reclamaŭ pentru dînşiĭ, adică* **să dea şi Romînilor aceleaşĭ drepturĭ carĭ le daŭ şi celor-l'alte naţiunĭ.**

Această conduită a noastră putea să le serve de chezăşie, fiind-că atuncĭ nu maĭ era dreptul istoric, el era rupt de revoluţiune şi cu toate acestea n'am voit să avem alt limbagiŭ şi altă conduită, pentru că ne-am zis: sîntem puţinĭ, 5 milioane numaĭ în Romînia, dar ştim că nu aglomeraţiunile fac puterea unuĭ stat, ci unitatea şi dezvoltarea luĭ în civilizaţiune. Insă le-am zis: este în interesul vostru să fiţĭ consecinţĭ cu principiile voastre, să nu umblaţĭ a da satisfacţiune unor tradiţiunĭ ale trecutuluĭ, să nu vă creaţĭ greutăţĭ carĭ pot să vă pună într'o zi în pericol.

Eĭ bine, d-lor, care om, cînd pe tărîmul revoluţionar este moderat, viind la putere ar fi maĭ exaltat, cînd ştie cît de greŭ e răspunderea faptelor sale?

D-niĭ Andrassy, Klapka şi Turr, acum doĭ anĭ veniră în Bucureştĭ înaintea băt ăliei de la Sadova, ca să trateze cu noĭ şi nu le-am cerut nimic nicĭ atuncĭ cînd puteam reuşi, nicĭ atuncĭ nu le-am ţinut alt limbagiŭ de cît acela de maĭ nainte...

Vorbind de Ungurĭ, îmĭ aduc aminte de ce îmĭ zicea un Englez alaltăerĭ. După multe întrebărĭ ce mĭ-a făcut mĭ-a zis: „Ştiĭ ce efect îmĭ fac acestea? Imĭ aduc aminte de fabula lupuluĭ care căuta gîlceavă mieluluĭ că-ĭ turbură apa. Aşa sînt şi vecinii d-voastră faţă cu Romînia“.

Eŭ, d-lor, aşĭ zice lupuluĭ să'şĭ aducă aminte că Ségur cînd vine la istoria Romanilor şi începe de la fundarea Romeĭ, zice că la cel d'întîiŭ pas al Romanilor s'a văzut că eĭ sînt puĭ de leĭ. (Aplauze zgomotoase şi repeţite).

Noĭ, cum am declarat, avem elemente de fericire şi, dacă vom fi vrednicĭ, vom fi adevăraţĭ strănepoţĭ aĭ Romeĭ. Vom şti, cincĭ milioane cum sîntem, să ne facem un loc în societatea statelor europene ast-fel cum alţiĭ nu pot să şi-l facă, deşi sînt maĭ multe milioane.

Să fie sigure statele vecine că nu vor avea nicĭ un subiect de grijă din partea noastră, dar să nu uite că atuncĭ, cînd vor voi să înjunghie pe sora noastră de dincolo care este măritată cu dînşiĭ, sîngele eĭ le va stropi fruntea şi maĭ curînd saŭ maĭ tîrziŭ, Francia şi Roma îşĭ vor recunoaşte sîngele pe fruntea înjunghietorilor şi nu vor lăsa pe strănepoţiĭ lor să piară. (Aplauze entuziaste repeţite în sală şi în toate tribunele).

*

Aşa a vorbit Ioan Brătianu. Auzi, bocitoare din capul guvernuluĭ?

Memor.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(*Din coresp. luĭ Chiţibuş cu cititoarele sale*)

Sărutările

Eĭ aş,—te veĭ fi aşteptînd la nescare-va sărutărĭ ca ale luĭ *Jean Second*, carĭ te fac de te aprinzĭ; înebuneştĭ de se învîrteşte locul cu tine... nu, eĭ nu, nu.

No! Che tare-ĭ minunat, *Chiţibuş*, staĭ că'ţĭ spun acum, se pupă, se pupă, frate, toţĭ, se pupă!.. Cum deschizĭ o gazetă se pupă: ţarul cu Felix Faure, (de s'ar trezi acum din morţĭ Napoleon I, ĭ-ar îneca el de-a binele în Berezina maĭ răŭ ca în afurisitul de Noembrie 1812—) se sărută împăratul Germanieĭ cu Humberto, se sărută Wilhelm cu Frantz-Iosef. No! se sărută *drăguţul de împărat cu regele.*

Brr!... amu să'ĭ iee *tăte relile!* O duc regiĭ şi împăraţiĭ tot într'un alaiŭ par'că ar fi la *Joia verde*, vedea-ĭ-aşĭ pe toţĭ sub oranist...

Cine ştie din sărutările lor cîte subjugărĭ, cîte înjosirĭ, cîte vînzărĭ n'or ieşi! Cine ştie bătrîna Europă de ce-o maĭ avea în curînd să tremure! *Chiţibuş, Chiţibuş*, mĭ-e teamă că voiŭ trăi să maĭ văd încă împlinindu-se multe din neroziile lor!

Cîte uneltirĭ, cîte planurĭ, cîte meschinăriĭ, trunchiărĭ, intrigĭ, răpirĭ (c'aşa cam ştie cucoana Austria să facă, vulpea draculuĭ!) nu s'or maĭ ţese în *salonul alb, roşiŭ, verde,* din palatul regal de la Buda-Pesta!

Bieţiĭ Romînĭ! Draghe, amu cînd n'aŭ maĭ putut nicĭ măcar biserica s'aibă, unde să se închine, Sisesţiĭ baricadîndu-se *cu Lucacĭ* cu tot, şirele spinăreĭ lor, genunchiĭ, trebuĭe să şi'ĭ plece să salute pe *drăguţul de împărat* şi pe prietenul luĭ; să'şĭ dezlege băerile pungilor şi în loc de leturghiĭ la biserică, spre pomenirea sufletelor acelor strămoşĭ carĭ, cu sîngele lor, le-aŭ păstrat ne-atinse datinele şi drepturile lor astă-zĭ răpite cu totul, vor trebui să plătească masalalele ce se vor aprinde pentru al de Vodă şi Vodoaĭa noastră.

Sărmaniĭ!...

Da noĭ cum am făcut, an-ţerţ, par'că înebunisem cu toţiĭ, cînd venise la noĭ ...nomtĭa aĭa, strigoiul ăla. Ca să'l priminim, ne-am sărăcit, nu ne maĭ veneam în fire, ne-am aprins toţĭ galoşiĭ ca să'l luminăm maĭ bine, întuneca-l'ar sfîntuleţul, cum o şti el maĭ bine, şi pe cînd noĭ nu ştiam acĭ unde să'l maĭ coccoţăm, bieţiĭ Romînĭ din Ardeal eraŭ, din poruncа luĭ, care cum maĭ schingiuiţĭ, aruncaţĭ în temniţĭ.

Eĭ, *Chiţibuş*, înţelepţĭ eraŭ împăraţiĭ pe vremea luĭ David şi a luĭ Solomon, dar acum, *pupatul lor* e ruina naţiunilor!

Aşa-ĭ, mă băete, c'are dreptate

Frusinica?

15 Sept. 1897.

Nota luĭ Chiţibuş. —*Păĭ, cum n'o să aibă? Fireşte că are.*

Ch.

CRONICA

— Atitudinea Presei —

O sumă de cetitorĭ din Capitală şi ţară ne întreabă ce zic ziarele partidelor istorice în chestia vizitei luĭ Carol la Pesta.

Iată că-ĭ satisfacem:

„Timpul“ scrie:

— !?......!!!!.:.:.:.:.????

..................??...!!!! etc. etc.

„...onalul“ tace astfel, sub semn... Iak Negruzzi:

— ...... Carol.... Da!!! Nu!!! Ah!!......??!

(ss) B. B.

„Voinţa Naţională“ scrie:

— Chulalangkorn, maiestatea sa regele Siamuluĭ, e un suveran înţelept, patriot şi fin diplomat.

Un bucureştean pe zi

Petre Grădişteanu

Il întîlnesc urcînd treptele Creditului funciar urban, unde e în consiliul de administraţie.

— Eĭ, c'aone Petrache, aĭ văzut că am pomenit de cele ce aĭ făcut la Bruxelles?

— Da, da, *Adevĕrul* a fost singurul ziar care s'a ocupat de propunerea de la „Congresul Păceĭ“.

— Dar de istoria de la Pesta, ce ziciĭ?

— Ce să zic? Pot să împiedic eŭ vizita regeluĭ?

— Nu, fireşte. Dar o poţĭ *califica.*

— Apoĭ să vezĭ — îmĭ răspunse simpaticul senator, rolul meŭ nu începe decît la 15 Noembrie...

— Va să zică să aşteptăm.

— Fireşte şi veţĭ vedea dacă ştiŭ să îmĭ fac datoria...

Per.

Cît priveşte însă părerea intimă a celor de la „Timpul“, „Voinţa“ şi „Constituţionalul“, asupra vizitei la Pesta — apoĭ, aflaţĭ că regele Carol e o puşlama, un neguştor de brînzeturĭ, un Shylok, un vînzător de ţară şi de hîrtie de Buşteni, etc., etc., etc.

— dar, vă rog, tare mult vă rog, nu maĭ spuneţĭ la alţiĭ şi nu maĭ daţĭ pe la gazete lucrurile astea, că de: „familie grea, remuneraţie, după budget, mică“!!

Ce vreţĭ? Greutăţile vieţeĭ!!....

Ionathan.

Din Giurgiu

(Corespondenţă partic. a „Adevĕruluĭ“)

O răzbunare barbară. — Pentru administraţie.

Acum cîte-va zile, pe cînd poliţaiul Boerescu se găsea în momentele cele maĭ fericite în circiuma Vanuangide, i se aduse ştirea, cum că un domn din localitate se află în cabinetul d-luĭ prefect, venit pentru a i se plînge de arbitrarităţile poliţieĭ.

Imediat, uitîndu-şĭ starea deplorabilă, în care se afla, poliţaiul alergă spre a'şĭ scuza ineptiile în faţa d-luĭ prefect, dar aicĭ găsi pe reclamant care, după ce îĭ trase o aspră şi meritată lecţie, îl sili să'şĭ ceară scuzele cele maĭ umilitoare.

Intors la circĭumă, d. Boerescu, găsind, după un moment de cugetare, că umilirea î-a fost prea afară din cale, se hotărî să'şĭ răzbune.

In acest scop se duse la poliţie, alese cincĭ din ceĭ maĭ reputaţĭ agenţĭ şi, după ce îĭ armă cu ciomege cum numaĭ la bivoliĭ noştri se pot găsi, îĭ postă pe strada în care sta reclamantul, cu ordinul de-a'ĭ trage o bătaie „soră cu moartea.“ Reclamantul însă, fiind încunoştiinţat de această barbară răzbunare, părăsi imediat oraşul şi astfel scăpă de la o moarte sigură poate.

Am fi prea naivĭ dacă am atrage atenţia d-luĭ prefect Hristu asupra turbatuluĭ săŭ agent. Il cunoaştem şi pe d-sa cîte parale face şi ştim stereotipul răspuns pe care ni l'ar da: — Voĭ cerceta.

De cît, am avut ocazie să vedem ce va să zică cercetarea d-sale şi ştim că ea se începe la Mihaletos şi se sfîrşeşte în tot-d'a-una la Gambrinus.

Pentru administraţie

Administraţia noastră, care de cît-va timp se ocupă exclusiv cu îzgonirea cîinilor din grădinile *Centru* şi *Alee*, ar face bine să-şĭ îndrepte privirea şi asupra străzilor, pe carĭ d. Partenescu n'are nicĭ o proprietate.

Aşa, pe strada Abondenţeĭ, o stradă din centrul oraşuluĭ, zac de săptămînĭ întregĭ cîinĭ otrăviţĭ şi găinĭ moarte; pe strada Olarĭ, tot o stradă principală, e un miros insuportabil de pieĭ putrezite; cît despre străzile maĭ îndepărtate, unde nu se mătură cu aniĭ, nu maĭ vorbim.

Nu crede oare d. primar Partenescu, că, în loc de a pune grătare de fier la arborii de pe strada Portuluĭ, grătare a căror utilitate nu a putut-o afla nimenĭ pînă acum, ar fi maĭ bine să se îngrijească şi de aceste străzĭ, carĭ sînt nişte adevărate surse de boale?... D-sa are decĭ cuvîntul.

Knut.

DIN STREINATATE

Bulgaria

Gazetele germane află din Sofia că la palatul princiar de acolo se petrec evenimente foarte grave. Este vorba despre un complot în contra vieţeĭ prinţuluĭ, complot organizat de către aghiotantul princiar, căpitanul Stoianoff, un amic intim al căpitanuluĭ Boitceff care a omorît pe Anna Szimon.

Căpitanul Stoianoff, cum şi un alt funcţionar de la palatul din Sofia, anume Dobrovicĭ, aŭ fost scoşĭ din slujbele ce le ocupaŭ la palat.

Maĭ mulţĭ alţĭ funcţionarĭ bulgarĭ de la palat aŭ fost înlocuiţĭ cu străinĭ, de oare-ce prinţul Ferdinand a pierdut ori-ce încredere în slujbaşiĭ bulgarĭ.

*

Procesul asasinilor luĭ Stambuloff a fost din noŭ amînat, din cauză că o mare parte din martoriĭ acuzăreĭ lipsesc. *Se afirmă însă că nu numaĭ martoriĭ lipseaŭ, dar chiar şi ceĭ doĭ indivizĭ arestaţĭ pentru că aŭ omorît pe marele patriot bulgar şi carĭ aŭ dispărut din penitenciarul din Sofia, fără ca guvernul să ia vr'o măsură pentru prinderea lor,*—lucru de altminterea foarte natural, dat fiind că guvernul bulgar a fost autorul intelectual al acestuĭ asasinat politic.

Franţa

Toţĭ acuzaţiĭ în afacerea Panama aŭ fost din noŭ supuşĭ unuĭ lung interogatoriŭ, care n'a avut însă nicĭ un rezultat practic, de oare-ce nicĭ unul n'a vroit să facă vr'o destăinuire.

Arton se abţine cu totul de la ori-ce nouă destăinuire compromiţătoare; pentru aceasta el aşteaptă momente maĭ favorabile cauzeĭ sale.

*

O telegramă din Paris anunţa o schimbare radicală în personalul ambasadorilor Franţeĭ.

Această telegramă este falsă şi eşită din biroul unuĭ funcţionar de la ministerul afacerilor străine din Paris, care vroia să facă o lovitură de bursă.

Funcţionarul în chestie a fost pedepsit şi scos din slujba pe care o ocupa.

Grecia

Greciĭ nu sînt mulţumiţĭ de tratatul de pace pe care Europa voieşte să'l impue guvernuluĭ elen.

Nemulţumirea Grecilor este atît de mare că deja aŭ început manifestaţiunile de stradă, iar guvernul grec, voind să se conforme dorinţelor poporuluĭ, tinde din noŭ să facă greutăţĭ Europeĭ. Maĭ mult chiar, guvernul ia măsurĭ pentru a putea reîncepe războiul în contra Turcieĭ.

In Atena şi în toată Grecia se observă o mişcare febrilă în această direcţiune. Maĭ ales forţele navale sînt din noŭ reorganizate, Greciĭ sperînd să poată ataca de data asta pe Turcĭ pe mare.

*

Prin cercurile politice greceştĭ se vorbeşte despre o înţelegere secretă între ţar şi regele Gheorghe pentru ca acesta să reînceapă lupta în contra Turcieĭ cînd va interveni şi Rusia şi Asia mică.

Fie-ce zi decĭ ne poate aduce ştirĭ foarte grave din Grecia.

Exter.

PLINGERI

Din Lespezĭ, judeţul Suceava, primim dese plîngerĭ contra comisaruluĭ de acolo, Ioan Grigoriu. Acest comisar, dat afară de la căile ferate pentru înşelăciune şi amestecat în diferite afacerĭ nu tocmaĭ corecte, face fel de fel de mizeriĭ locuitorilor din Lespezĭ şi'n special birjarilor, pe carĭ îĭ sileşte, sub diferite ameninţărĭ, să'l ducă de cincĭ-şease orĭ pe zi la gară fără a le da vre-un ban. Atragem atenţia celor în drept asupra acestuĭ comisar.

*

Locuitorul Costache Chelariu, din Bacăŭ, ni se plînge că, deşi om sărac şi scutit de bir de vre-o zece anĭ încoace, se pomeneşte chemat la percepţie, unde se şi duce într'o căruţă cu un cal. Nu bine apucă s'ajungă însă şi bietuluĭ om i se ia căruţa şi calul, pe carĭ perceptorul ĭ-a şi vîndut apoĭ sub cuvînt că, fiind înscris de un an din noŭ la plata biruluĭ, n'a plătit ceea ce se cuvenea către stat. Această faptă este arbitrară şi ceĭ în drept ar face bine să n'o lase nepedepsită.

Litere-Arte-Ştiinţe

In curînd se va ţine la Bruxelles un congres al societăţilor liberale muncitoare. Principalele puncte asupra cărora se va discuta în acest congres sînt: formarea unuĭ comitet belg; atribuţiile sale; editare de broşurĭ de propagandă eftine; gruparea tuturor conferenţiarilor din ţară devotaţĭ propagandeĭ; formarea de şcolĭ de oratorĭ; crearea unuĭ organ liberal belg a 2 banĭ; dezvoltarea societăţilor de ajutor mutual; în sfîrşit, fondarea de societăţĭ muncitoare liberale în toate ţările; căile şi mijloacele de întrebuinţat în acest scop. Data ţinereĭ congresuluĭ încă nu s'a fixat.

*

Pictorul belg Vander Stappen a fost decorat pentru lucrările sale cu „Crucea de fer“ a Austrieĭ. Această distincţiune a fost acordată pictoruluĭ Stappen în urma expunereĭ la Viena şi la expoziţia din anul acesta de la Budapesta a cîtor-va lucrărĭ ale sale carĭ aŭ atras atenţia lumeĭ pricepute şi pentru carĭ a obţinut medalia de aur din partea ministruluĭ frumoaselor-arte.

*

Zilele acestea a murit la Pawlow, în Galiţia, Cornel Ujejski, unul din ceĭ maĭ marĭ şi maĭ cunoscuţĭ poeţĭ polonezĭ. Decedatul poet era în vîrstă de 74 anĭ şi se bucura pretutindenĭ de reputaţia unuĭ mare poet. Ceea ce ĭ-a făcut însă gloria sînt mişcătoarele sale „Lamentations de Jeremie“, pe carĭ le scrise cu ocazia revolteĭ ţăranilor din Galiţia, în 1846. O mulţime de drapele negre aŭ fost arborate pe edificiile publice din Cracovia la vestea morţeĭ poetuluĭ Ujejski şi municipalitatea a hotărît să consacre defunctuluĭ un mormînt de onoare.

LIGA

„Liga“ care a fost înfiinţată pentru ajutorarea şcoalelor şi a mişcăreĭ naţionale din ţările subjugate, îndată ce a avut în capul eĭ un comitet liberal, a servit, în parte, şi de instrument de luptă în politica internă a ţăreĭ.

D-niĭ Gogu Cantacuzino, Delavrancea, etc., făceaŭ, pe cînd eraŭ în opoziţie, mare gălăgie în jurul aceşteĭ instituţiĭ, maĭ mult pentru că se serveaŭ de ea ca să lupte în contra guvernuluĭ conservator.

Cu toate acestea însă, „Liga“ a adus serviciĭ mişcăreĭ naţionale, ea a dovedit că este o instituţie folositoare şi dacă s'ar esclude cu totul politica de acolo ea ar servi admirabil cauza romînismuluĭ.

Retragerea liberalilor

Dar pentru aceasta, este nevoĭe ca toţĭ să'ĭ dăm concursul fără nicĭ un interes personal.

Liberaliĭ însă îndată ce aŭ venit la putere s'aŭ încercat s'o ucidă.

Nu numaĭ că lumea ce depindea de guvern, a fost oprită să se maĭ înscrie între membriĭ eĭ, dar şi corifeiĭ liberalĭ, carĭ făceaŭ atîta gălăgie altă dată pentru „Ligă“, s'aŭ retras. Azĭ, nicĭ D. Gogu Cantacuzino, nicĭ d. St. Sihleanu nicĭ unul dintre fruntaşiĭ colectiviştĭ nu'şĭ maĭ plătesc cotizaţia la „Ligă“.

Maĭ mult, eĭ refuză chiar şi revista „Liga romînă“.

Fondurile

Ast-fel, fondurile se împuţinează pe fie-ce zi la „Ligă“, şi fără fondurĭ nu se poate lupta.

Unguriĭ aŭ în Transilvania societăţĭ de maghiarizare carĭ aŭ un capital de aproape 8,000,000 leĭ,

Cît are „Liga“ noastră?

Nimic!

Eĭ bine, aceasta trebuĭe să ne îngrijească.

Liga este o instituţie care trebuĭe să trăiască, pentru că prin ea se pot apăra interesele superioare ale romînismuluĭ, atuncĭ chiar cînd guvernele şi partidele politice aŭ interes să tacă în chestia naţională.

Dar ca să trăiască „Liga“, trebuĭe ca toţĭ să-ĭ dea concursul material.

Rep.

Revista cărţilor

D. D. C[illegible]inescu, directorul revisteĭ „Conv[illegible] didactice“, în colaborare cu d[illegible] institutorĭ *Ioan Teodoru* şi *I[illegible]*, a publicat zilele acestea „*Didactica Matematicilor*“, cu toate lecţiile de la clasa I-V rurală şi a IV urbană. Această nouă lucrare, apărută într'un volum de aproape 1000 paginĭ, prezintă un interes deosebit pentru membriĭ învăţămîntuluĭ primar, pentru că pe de o parte vor găsi acĭ toate lecţiile, ce le trebuĭe, iar pe de alta vor putea îndruma pe copiĭ—cu lecţiile din geometrie—pe calea industrieĭ prin deprinderile indicate la fie-ce lecţie pentru a face şcolariĭ din carton diferite corpurĭ s'apoĭ a le desemna eĭ înşişĭ.

Ceea ce maĭ ridică încă valoarea aceşteĭ importante cărţĭ este şi faptul că planurile lecţiunilor sînt întemeiate pe cele 3 trepte admise de logică în căpătarea cunoştinţelor: *deducţia, inducţia* şi iarăşĭ *deducţia*, aşa că pretenţiile unora şi altora asupra numireĭ treptelor formale dispar.

Dacă, pe lîngă toate astea, maĭ adăogăm şi faptul c'o asemenea lucrare n'a apărut pîn'acum în nicĭ un alt stat, meritele autorilor sînt cu atît maĭ marĭ, că aŭ întreprins o lucrare absolut originală şi de cel maĭ mare folos pentru şcoala primară. Nu putem dar de cît a-ĭ felicita pentru o asemenea obositoare şi foarte valoroasă lucrare.

Din Botoşanĭ

(Corespond. particulară a „*Adevĕruluĭ*“)

Vizita mitropolituluĭ primat. — Diverse

Mitropolitul primat Gheorghian a sosit Vinerĭ, 12 Septembrie, cu trenul de 12 în Botoşanĭ, venind din Ruginoasa, unde vizitase pe principesa Cuza. Scopul venireĭ sale la Botoşanĭ e ca să se oficieze un parastas pentru maica sa înmormîntată în Botoşanĭ.

Primatul Romînieĭ a fost primit cît se poate de bine. D. prefect Ioan Arapu şi cu primul ajutor de primar d.Carp aŭ plecat dimineaţa spre Leorda ca să aştepte sosirea mitropolituluĭ. De la Leorda aŭ venit împreună.

Mitropolitul era însoţit de fratele d-sale d. Gheorghian, prefectul judeţuluĭ Iaşĭ, precum şi de nepotul d-sale, d. dr. Christea din Bucureştĭ.

La gară a fost primit de toţĭ politicianiĭ atît liberalĭ cît şi conservatorĭ, precum şi de protopop şi un mare număr de preoţĭ.

Imediat ce a sosit mitropolitul i s'a pus la dispoziţie trăsura prefectuluĭ, fiind însoţit de patru călăraşĭ înainte şi treĭ înapoĭ. In timpul parcurgereĭ drumuluĭ, primatul Romînieĭ se întreţinu foarte amical cu d. I. Arapu. In urmă venea trăsura primărieĭ, a poliţaiuluĭ, a protopopuluĭ şi în fine mulţimea de preoţĭ.

Mitropolitul a fost găzduit în tot timpul şedereĭ sale acĭ de sora sa doamna Stamatopol, iar d. prefect Gheorghian de d. Vrăncianu, secretarul primărieĭ.

Sîmbătă, la orele 9 dimineaţa, s'a oficiat la biserica din cimitirul ortodox un parastas pentru odihnirea mameĭ sfinţieĭ sale. La acest parastas aŭ azistat

---

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

118

JULES MARY

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a patra

TRĂZNETUL

V

— Şi departe de mine gîndul de a voi sa diminuez stima şi afecţia d-voastră. Părăsirea la care făcuĭ aluzie fu rezultatul nu al mizerieĭ saŭ al viţiuluĭ cum se întîmplă prea adesea, ci al uneĭ crime odioase al uneĭ crime înspăimîntătoare... Ceĭ ce aŭ îndeplinit'o n'aŭ fost de cît esecutoriĭ uneĭ voinţĭ străine ĭ-a plătit... şi acel care plănuise crima era unchiul acestuĭ copil... Gilbert, d-nă este dintr'o familie bogată, nobilă între toate... dar naşterea sa era ilegitimă. Gilbert s'a născut în mijlocul lacrămilor uneĭ fete tinere, în cel maĭ adînc mister.. Şi tatăl tinereĭ fete n'avuse milă de amorul şi de desperarea eĭ... El n'a văzut de cît un singur lucru: scandalul... şi, cum acela care iubea pe tînăra mamă culpabilă era mort, el făcu să dispară copilul şi reuşi să mărite pe tînăra fată....

Marc Roux se opri pentru a observa efectul.

Leontina ascultase cu o atenţie arzătoare.

De o dată ea întrebă:

— Istoria asta... cum vă este cunoscută? Secretul ăsta cum l'aţĭ pătruns? Cine sînteţĭ în sfîrşit, cine sînteţĭ?

— De sigur, vă vom spune imediat, d-nă... Şi orĭ care ar fi spaima d-voastră cînd vă vom spune cine sîntem, ne veţĭ asculta totuşĭ... şi tocmaĭ din spaima d-voastră vi se va naşte încrederea...

Leontina nu putu să înţeleagă acesta vorbe enigmatice.

— Gilbert cunoaşte amănuntele pe carĭ mi le daţĭ?

— Nu. De unde avea să le afle?

— Continuaţĭ.

— Copilul fu decĭ încredinţat unuĭ om cu misiunea nu de a'l duce la ospiciŭ, ci de a'l omorî.

— E oribil.

— Da, d-nă, e oribil. Asta'ĭ şi părerea mea. Din fericire, se întîmplă ca aceasta să fie şi părerea omuluĭ acela. El nu era tocmaĭ de treabă, de oare ce pentru banĭ, acceptă asemenea misiune dar în sfîrşit el se simţi emoţionat de slăbiciunea acestuĭ plod şi, în loc să'l omoare, îl duse la ospiciŭ.

— Aces om... maĭ trăeşte azĭ?

— Da.

— Dar mama?

— Da. Şi de atîţea anĭ ea n'a încetat să plîngă copilul pierdut! Nicĭ o singură zi poate...

— Şi cunoaşteţĭ pe acest om?

— Il cunosc.

Urmă o tăcere. Leontina deveni palidă.

Ea întrevedea adevărul.

De odată ridicîndu-se zise:

— Acest om sînteţĭ d-voastră.

— Sînt eŭ.

Ea se înspăimîntă.

Un moment se gîndi să excute ameninţarea pe care le-o făcuse maĭ înainte şi să chieme la ea pe lucrătorĭ.

Marc Roux îĭ ghici gîndul:

—Sîntem inofensivĭ, doamnă, şi n'am venit ca să vă facem răŭ.

— Atuncĭ ce voiţĭ? Vorbiţĭ. Grăbiţi-vă sînteţĭ un mizerabil şi mĭ'ĭ groază că vă văd înaintea mea...

— Un mizerabil care a plătit foarte scump, doamnă, o greşală de care nu era de cît pe jumătate responsabil... şi care venind să vă găsească vă dă proba că nu-ĭ inaccesibil căinţeĭ.

O privire a luĭ Marc Roux către Farigoule termină fraza.

Această privire voia să zică:

— Maĭ cu seamă cînd căinţa'mĭ este scump plătită.

El se ridică şi cu o mare politeţă, zise:

— Şi fiind că sîntem pe cale de a face cunoştinţă şi avem nevoie de situaţiĭ clare, permiteţi-mĭ să ne prezentăm...

Arătînd spre Farigoule:

— D. Amedeu Farigoule, fost director al celebreĭ agenţiĭ care purta numele săŭ; el a suferit o condamnare de două-zecĭ anĭ muncă silnică...

Farigoule salută şi isprăvi prin a prezenta pe amicul săŭ:

— Intovărăşit cu d. Marc Roux care se află de faţă: fostul meŭ asociat la agenţie.

Ambiĭ oamenĭ îşĭ strînseră mîna cu emoţie.

Leontina simţi un fior care i se ridică pînă în vîrful capuluĭ.

Dar o privire repede aruncată în curte o aşĭ gură.

Curte era plină de lucrătorĭ.

— Eŭ nu cred că nişte oamenĭ ca d-stră să se căiască, zise tînăra femee. Dacă aţĭ venit să mă găsiţĭ asta e pentru că aveţĭ interes... Ce voiţĭ să'mĭ propuneţĭ, şi carĭ vă sînt condiţiile?..

— Ia aşa'mĭ placĭ... Lucru clar precis.

Leontina arătă cu degetul ceasul de pe cămin.

— Priviţĭ, zise ea peste zece minute vor fi zice oare... Dacă în zece minute nu vă veţĭ fi esplicat, veţĭ fi daţĭ afară dn către lucrătoriĭ meĭ.

Marc Roux făcu un gest.

— Imĭ place asta, zise el, 'mĭ place ca cine va să fie hotărît.

— Grăbeşte-te bătrîne, zise Farigoule speriat cu ochiĭ ţintă spre ceasornic, al căruĭ tic-tac era pe cale să anunţe zece ore.

— Doamnă, aţĭ ghicit în parte — n'am nicĭ o îndoială despre aceasta — obiectul intervenţieĭ noastre pe lîngă d-v... îmĭ va fi uşor în ziua cînd îmĭ va conveni să redaŭ pe Gilbert mameĭ sale,.. Şi puteţĭ să mă credeţĭ pe cuvînt doamnă. că ziua ceea va fi o mare bucurie pentru mamă şi copil. Sînt cîte-va zile, d. Gilbert se găsea la Paris înaintea uneĭ femeĭ pe care o chema mama sa, iar aceasta îĭ zicea fiul săŭ..! Această femee nu era mama luĭ... E'a n'a servit odinioară de cît să faciliteze părăsirea... Cu un bărbat am fi avut de înfruntat chestiunĭ neplăcute... Cînd un bărbat părăseşte un copil şi nu este nicĭ medic nicĭ comisar, ar trebui să dea orĭ carĭ explicaţiĭ — şi aceste explicaţiĭ voim să le evităm... Femeea despre care vorbesc trăeşte şi azĭ... Este sora mea... Voĭ adăuga chiar pentru a vă linişti că ĭ'o feme onestă... şi că nu' amestecată de loc în propunerea pe care am onoarea să v'o fac.

El privia ceasornicul.

— Aĭ timp zise Farigoule veghez şi te voĭ înştiinţa.

— Sîntem săracĭ, reluă Marc Roux, şi am voi să reparăm viaţa noastră neliniştită de altă dată printr'o existenţă maĭ liniştită. Intr'acesta puteţĭ să ne ajutaţĭ. Am gîndit că de oare-ce... aţĭ iubit pe d. Gilbert... de oare-ce încă'l iubiţĭ poate, n'aţĭ refuza să-ĭ faceţĭ cunoscut pe mama sa, pe adevărata mamă care'l plînge de atîta timp... şi care este demnă de dînsul, ştiţĭ? doamnă de acest nobil copil...

— De sigur, nu pot să refuzĭ... Dară vă voĭ observa că aceasta nu depinde de mine nicĭ cît îĭ negru sub unghie... ci de d-v. numaĭ... Pentru că aveţĭ mijlocul de a repara trecutul, de ce ezitaţĭ? Şi ce aşĭ avea eŭ de făcut în toată aceasta afacere?

Marc Roux ridică mîinile către plafond.

— Asta nu depinde de d-v.! strigă el cu durere...

N'aveţĭ nimic de făcut în toată această afacere! Ce eroare! Adică. doamnă, nimic nu'ĭ posibil fără d-v.! nu v'am spus că sîntem săracĭ?...

Eĭ bine, doamnă, înlesniţi-ne o viaţă maĭ îmbelşugată pentru viitor. Şi noĭ vă dăm toate probele posibile, nişte probe cu neputinţă de spulberat înţelegeţĭ bine, şi care vor veni de la săşĭ Azistenţa publică, vă vom da cu aceste probe mijlocul de a face fericit pe omul ce l'aţĭ deosebit...

— Intr'un cuvînt, banĭ!...

— Da.

— Cît?

— O sută de miĭ!

— Pentru ce v'aţĭ adresat la mine? Pentru ce nu v'aţĭ adresat luĭ Gilbert? Pentru ce nu la doamna Thomeret?

— Gilbert n'aavut nicĭ odată avere: cît despre d-na Thomeret îl cunoaşteţĭ dureroasa situaţie.

— Este adevărat.

Leontina medita.

Da, asta'ĭ o nobilă răzbunare!... De şi măritişul săŭ n'a maĭ putut avea loc, ea n'a păstrat nicĭ o ură contra luĭ Gilbert. Explicaţiile între eĭ aŭ fost cît se poate de curate, de loiale. Dar ea a păstrat o mare durere... Ea începuse să iubească pe Gilbert cum nu se maĭ poate şi decepţia sufletuluĭ eĭ a fost crudă. Dar acest suflet atît de drept era făcut ca să înţeleagă pe-al luĭ Gilbert! Şi ce bucurie intimă şi generoasă pe ea pentru fericirea infinită ce a procurat-o luĭ...

Oare n'ar fi avut dreptul să'ĭ zică în urmă „Vezĭ cum m'am răzbunat! Tu m'aĭ înşelat prin amorul tăŭ... M'aĭ făcut să cred că mă iubeaĭ... şi te am iubit... Şi la durerea venită de la tine am răspuns dîndu'ţĭ cea maĭ mare ferire pe care aĭ fi putut-o visa...

(Va urma)

toate autoritățile, precum și un mare număr de preoțĭ.

Tot Sîmbăta, cu trenul de 4.45. mitropolitul plecă spre Bucureștĭ, împreună cu fratele d-sale, prefectul Gheorghian. Plecarea fu foarte simplă și la gară mitropolitul primat s'a întreținut cu d-nu Ilie Ciolacu, fost prefect și actual senator, cu d. Ganea, șef. conservator, etc. etc.

Diverse

Cunoscînd meritele celebruluĭ Morisson și maĭ ales surpriza ce ne pregatea primul și valorosul bas al opereĭ din Nancy, d. Codreanu (Guranda), am anunțat în corespondența trecută o serată muzicală dramatică. Astăzĭ putem anunța că reprezentația a avut loc Sîmbătă seară că la această serată n'aŭ fost invitațĭ de cît membriĭ clubuluĭ de lectură, în care s'a și dat reprezentația, și că nu știm dacă artiștiĭ, carĭ aŭ fost foarte aplaudațĭ și sărbătorițĭ, ne maĭ rezervă vr'o surpriză de acest gen.

Zilele acestea s'a stins din viață Condache Cezar Leotto, fiul unuĭ fost consul din această localitate. Aproape jumătate veac acest om, plin de veselie și chef, a dus viața cea maĭ zburdalnică din tot orașul. Și moartea sa este o pierdere simțitoare pentru toțĭ aceĭ carĭ aŭ petrecut multe noptĭ albe în tovărășia iubituluĭ și hazliuluĭ Condache.

Cor.

Ediția de dimineață

După pace

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Delimitarea graniței strategice. Amnistia.

Atena, 16 Septembrie. — După punctele indicate în nota lor, miniștriĭ puterilor invită pe guvernul grec să numească delegațiĭ pentru delimitarea graniței strategice, și să procedeze, în înțelegere cu puterile, în vederea executăriĭ conținutuluĭ articoluluĭ 2.

Anexa privitoare la amnistie s'a anulat după ce d. Onou a constatat că sultanul refuzase ratificarea sa.

INFORMAȚIUNI

Doliul țăreĭ

Călătoria regeluĭ Carol

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Presa vieneză și vizita regeluĭ Carol la Budapesta. — Elogiile preseĭ.— Plecarea la Budapesta.—Presa maghiară.

Viena, 16 Septembrie.—Majestatea sa regina Romîniei a azistat aseară la reprezentația Opereĭ.

Noua Presă Liberă, vorbind de **vizita m. s. regeluĭ Carol la Buda-Pesta, zice că raporturile dintre Austro-Ungaria și Romînia sînt demne de a fi cultivate și trebuie să fie privite ca raporturĭ de alianță, căcĭ Romînia, peste care domnește cu înțelepciune m. s. regele Carol, este un element însemnat în Orient. Propriul săŭ interes, precum și acela al civilizațieĭ în Europa, recomandă în mod imperios Romînieĭ de a se alipi tripleĭ alianțe.**

Raporturile dintre Austro-Ungaria și Romînia, alianța fie saŭ nu formală și consemnată în paragrafele vr'unuĭ tratat, saŭ garantată numaĭ de relațiunile personale ale celor doĭ suveranĭ, rămîn, în orĭ-ce caz, un gaj prețios al dezvoltăreĭ pacinice în Orient.

Neues Wiener Tageblatt zice că Romînia datorează dezvoltarea sa politică remarcabilă, politiceĭ, conștientă de scopurile ce urmărește, a majestățeĭ sale regeluĭ Carol.

Strînsele relațiunĭ dintre Austro-Ungaria și Romînia s'aŭ consolidat și maĭ mult de la vizita împăratuluĭ Frantz-Iosef la Bucureștĭ.

Zisul ziar relevează faptul că este un merit din partea direcțieĭ politiceĭ străine a Austro-Ungarieĭ, că raporturile dintre Ungaria și Romînia aŭ fost scoase la lumină și laudă mult pe regele Carol care a exercitat toată influența sa în acest scop.

Vizita actuală a regeluĭ Carol este de astă dată cu atît maĭ fericită pentru situația politică, cu cît alegerea momentuluĭ, după vizita împăratuluĭ Wilhelm, caracterizează legăturile cele maĭ strînse în senzul tripleĭ alianțe și formează, prin alegerea locului, o manifestație forte în favoarea relațiunilor de amiciție într'adevăr sinceră între monarchia austro-ungară și Romînia.

Budapesta, 16 Septembrie. — Toate ziarele fără excepție umplu coloanele lor cu articolele cele maĭ simpatice la adresa mm. ll. regele și regina Romînieĭ, precum și a națiuneĭ romîne. Toate organele preseĭ speră și crează ca această vizită regală să inaugureze o eră nouă și fericită între Ungaria și Romînia.

Viena, 16 Septembrie. — MM. ll. romîne aŭ plecat la Buda-Pesta.

Budapesta, 16 Septembrie. — Toate ziarele salută pe mm. ll. romîne cu cuvintele cele maĭ călduroase și cele maĭ simpatice și relevează marea însemnătate a vizitei lor. Ele cred că Ungurii și Romînii se vor putea devota acum în termeniĭ celeĭ maĭ bune amicițiĭ la sarcina lor de civilizațiune.

Consiliul de miniștri

Erĭ a avut loc un consiliŭ de miniștriĭ, sub președinția d-luĭ Dimitrie Sturdza.

Miniștriĭ s'aŭ ocupat în special cu chestia viziteĭ regeluĭ la Pesta și cu diferitele manifestațiĭ favorabile și ostile ce se pregătesc regeluĭ la întoarcerea sa în țară.

D. Sturdza a susținut că nu trebuie să se permită studenților nicĭ cea maĭ mică demonstrațiune ostilă regeluĭ. Ceĭ-l'alțĭ miniștriĭ însă, și în special d. Gogu Cantacuzino, aŭ opinat ca studenților să li se lase libertatea de a ține întrunirĭ prin sălĭ publice, dar să li se oprească mergerea la palat pentru a face demonstrațiunĭ ostile.

D. Caton Lecca a și fost informat de această hotărîre a guvernuluĭ și, în consecință, a început să organizeze pe agențiĭ carĭ vor fi însărcinațĭ să împiedice pe studențĭ de a merge la palat.

Toptangiĭ măsurațĭ la poliție

După cum am anunțat, erĭ aŭ fost itațĭ la cabinetul 5 al judecătoruluĭ de instrucție din Capitală, toptangiiĭ Cohn, Kreid, Bercovicĭ și bancherul Lippa Frenkel.

Acestĭ patru marĭ comercianțĭ din Capitală sînt implicațĭ în afacerea falimentuluĭ Halpern, din cauză că aŭ luat supra-cote și, prin tot felul de manopere frauduloase, aŭ silit pe acest negustor să le dea maĭ multe sume de banĭ, peste suma ce datora conform legeĭ.

Acest Halpern a fost într'atîta exploatat de sus numițiĭ toptangiĭ, că ajunsese să dea faliment la fie-care două lunĭ, iar acum în urmă facu un faliment fraudulos pentru care cauză a și fost arestat.

Erĭ, d. judecător de instrucție Alexandrescu a citat la cabinetul d-sale pe ceĭ implicațĭ în această afacere și le-a luat un lung interogatoriŭ, confruntîndu'ĭ în acelaș timp și cu falitul Halpern.

Putem spune cu siguranță că s'a constatat pe deplin vinovăția toptangiilor; maĭ mult, s'a dovedit că aceștia eraŭ în strînse legăturĭ cu samsariĭ de falimente: Șapira, Lewy, etc.

D. judecător de instrucție ordonă atuncĭ aducerea imediată la parchet a arestaților Șapira și Weintraub, carĭ de asemenea confirmară cele spuse de Halpern: că toptangiiĭ maĭ sus pomenițĭ luaŭ de regulă supra-cote de la micĭĭ comercianțĭ căzuțĭ în stare de faliment.

Constatîndu-se ast fel vinovăția toptangiilor, d. judecător de instrucție vru să 'ĭ depuie, dar, numaĭ în urma rugămintelor inculpaților, îĭ lăsă pentru moment în libertate, „punîndu-ĭ însă sub supravegherea poliției“.

In acelaș timp, toptangiiĭ fură trimișĭ cu un agent secret la serviciul antropometric al poliției Capitaleĭ, unde fură măsurațĭ și în urmă fotografiațĭ.

Această din urmă măsură a fost luată de judecătorul de instrucție pentru a fi sigur că toptangiiĭ pușĭ sub paza poliției n'aŭ să dispară din țară. Pentru maĭ multă siguranța chiar, se va trimite la toate granițele țăreĭ măsura și fotografia toptangiilor Cohn, Kreid și Bercovicĭ.

Lex.

Vestea despre apariția **Moftuluĭ romîn** a produs cea maĭ bună impresie în lumea cititoare. Erĭ Sala noastră de dep șĭ a primit numeroase scrisorĭ prin carĭ se cer lămurirĭ asupra zileĭ de apariție și a abonamentuluĭ.

Îndată ce vom cunoaște aceste amănunte, promitem cititorilor noștri că le vom aduce și pe acestea la cunoștință.

D. Emil Costinescu a plecat în Moldova, de unde se va întoarce în Capitală Sîmbătă seara.

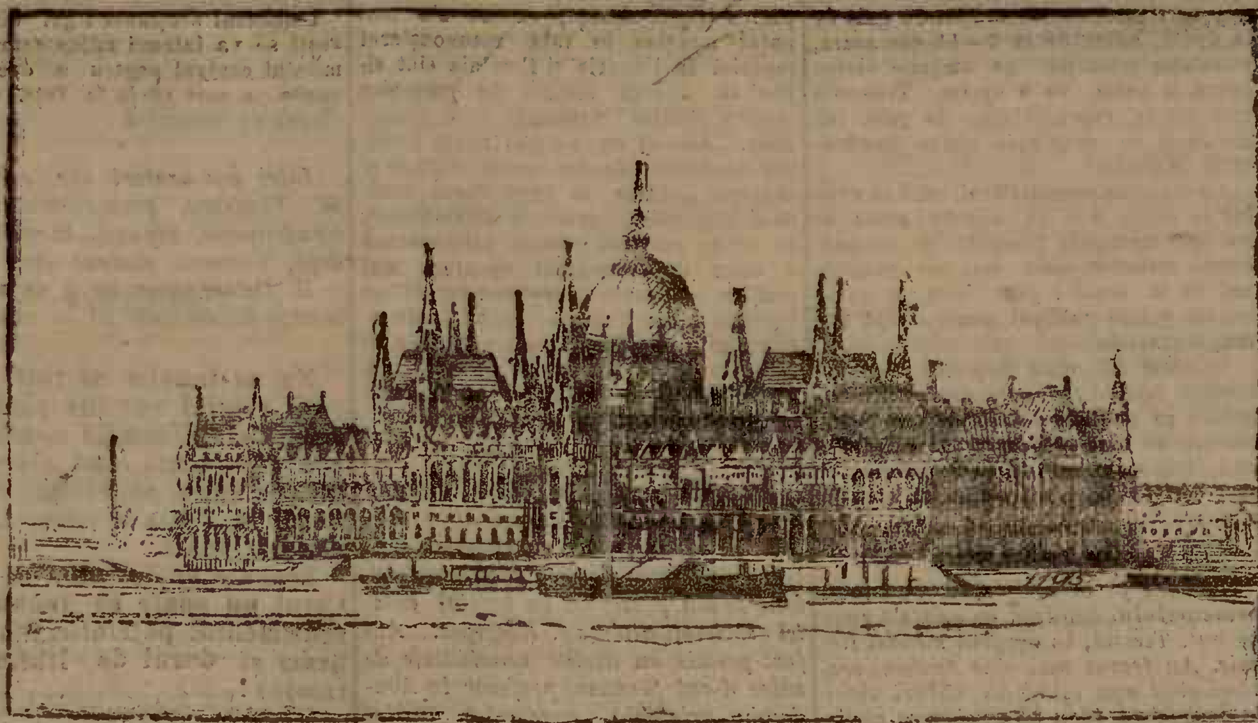
La *Clubul muncitorilor* a avut loc erĭ o întrunire publică a lucrătorilor croitorĭ pentru a protesta în contra exploatăreĭ la carĭ sînt supușĭ de către patroniĭ lor.

La . Octombrie vor începe în portul Sulina manevrele combinate ale diviziunilor de Dunăre și mare.

Meetingul de Duminica

— Vezi pagina 4-a —

Vizita de la Pesta

NOUL PARLAMENT

In momentele cînd va apare gravura de față regele Carol va vizita la Pesta noua clădire a parlamentuluĭ maghiar — parlament în care cele treĭ milioane de romînĭ din Ungaria n'aŭ nicĭ un glas.

Clădirea e somptuoasă și Ungurii se falesc cu ea înaintea tuturor oaspeților lor.

Scandalul de la ministerul instrucțiuneĭ

La ministerul instrucțiuneĭ publice s'a petrecut erĭ un mare scandal.

Vre-o 60 de cetățenĭ voiaŭ să petiționeze la acest minister și așteptaŭ în sală, cînd de odată se văzură invitațĭ să iasă afară, de oare-ce trebuia să se mătura sala. Oamenii ne-știind care este motivul scoatereĭ lor din sală, eșiră afară, dar n'apucară să treacă pragul și porțile ministeruluĭ se închiseră.

Petiționariĭ începură atuncĭ să reclame, dar servitoriĭ nu voiră să-ĭ asculte, ci continuară să'ĭ țină în stradă. De aci o huiduială în toată regula începu. Maĭ mult, cetățeniĭ dațĭ afară din sala ministeruluĭ loveaŭ cu picioarele în poarta și strigaŭ să li se deschidă.

După o jumătate de oră de huiduelĭ și vociferărĭ, în care timp d. Haret a trebuit să audă epitete puțin măgulitoare pentru un ministru, cetățeniĭ s'aŭ retras, protestînd în contra nouluĭ sistem pe care d. Spiru Haret l'a introdus la ministerul săŭ.

In acelaș timp, se vor adresa, printr'o petițiune colectivă, consiliuluĭ de miniștriĭ pentru a se plînge în contra ministruluĭ de instrucțiune publică.

Inf.

Incepîndu-se anul școlar, ministrul instrucțiuneĭ publice a hotărît să nu maĭ admită nicĭ o transferare și să nu maĭ facă nicĭ o numire în corpul didactic primar și secundar, [d]e vreme-ce nu maĭ e nicĭ un loc vacant.

Compania rusă de navigațiune în Marea Neagră proiectează instalarea uneĭ agențiĭ în Constanța unde vaporele eĭ vor face pe viitor escală făcînd cursele poștale între Constantinopol și Egipet.

Zilele trecute d. general Berendeĭ, ministrul de războiŭ, a azistat la lansările ce s'aŭ făcut în Marea Neagră, lîngă podul Constanța, atît din tubul schelet cît și de la torpilcare și carĭ lansărĭ aŭ avut o perfectă reușită.

D-sa a maĭ azistat și la experiențele ce s'aŭ făcut, la distrugerea uneĭ ținte, cu o torpilă încărcată cu 35 kilograme fulmicoton. Reușita a fost perfectă, căcĭ torpila a exploadat drept în țintă, pe care a sfărîmat-o în miĭ de bucățĭ.

Se dă ca sigură știrea că d. Sachelarie va fi numit prefect la Bacăŭ, în locul d-luĭ Lecca. Nu maĭ puțin d. Livezeanu a candidat la acest post.

Nu știm pentru a cîtea oară ne plîngem de serviciul telefonic al Capitaleĭ. El se face într'un mod atît de detestabil, în cît de multe orĭ aĭ putea să-țĭ aranjezĭ afacerea deranjîndu-te din loc de cît să pierzĭ ore întregĭ pînă să obțiĭ de la centrala comunicația ce vrĭ.

Presa și vizita

Nesiguranța continuă. Tot jongleria este la ordinea zileĭ.

„Epoca“ continuă a vorbi fără ca să vorbească.

„Timpul“ tot nu publică mult trîmbițatul articol al d-luĭ T. Ionescu.

„Drapelul“ se ocupă despre monopolul alcooluluĭ din Elveția.

Dacă n'aŭ spirit, se ocupă cel puțin cu spirtul.

A [ic]e ceva noŭ. Vorbește „Voința“. In sfîrșit Gogu s'a decis.

Ascultațĭ:

„S'a împlinit tocmaĭ un an de cînd suveranul monarchieĭ vecine, prin vizita sa la Bucureștĭ și Sinaia, a venit să dea o strălucită expresie relațiunilor de strînsă prietenie ce unesc cele două case domnitoare și carĭ se resfring în chip firesc și asupra bunelor raporturĭ ce aŭ existat în tot-d'auna între cele două state, de sub înțeleapta oblăduire a celor doĭ înțelepțĭ suveranĭ, Francisc Iosif I și Carol I. Vizita regală de astăzĭ, ca o urmare naturalmente așteptată a viziteĭ imperiale de anul trecut, întregește manifestarea acelei îmbucurătoare stărĭ de fapt, ce astăzĭ este în deobște cunoscută și apreciată, de tot ce este matură cugetare politică, după toată adevărata eĭ însemnătate în ceea ce privește raporturile internaționale, acum, poate maĭ mult de cît orĭ cînd, stabilite în interesul suprem și spre chezășia solidă a păceĭ bine-făcătoare și de toțĭ dorită“.

Uf! A tăcut pînă acum, dar acu cînd s'a pornit vrea să spuie tot într'o singură răsuflare.

Dar maĭ ascultațĭ:

„In ce ne privește pe noĭ, interesul nostru de căpetenie, acela de a avea un stat liber, tare și respectat, este astăzĭ ajuns și chezășuit. Și situația ce am știut să ne asigurăm ast-fel, situație recunoscută și consfințită în atîtea rîndurĭ, în timpul din urmă, ne dă puterea și siguranța de a privi cu o încredere tot maĭ mare și maĭ deplină în viitor, a căruĭ garanție maĭ mult de cît sigură ne-o dă opera măreață și comună de pînă acum a energieĭ națiuneĭ noastre și a înalteĭ înțelepciunĭ a suveranuluĭ și a bărbaților fruntașĭ aĭ națiuneĭ.

Insuflețițĭ de aceste sentimente, trimitem urările noastre suveranilor carĭ îșĭ daŭ mîna azĭ în a doua reședință a împăratuluĭ și regeluĭ Francisc Iosif I, prietenul regeluĭ și al țăreĭ noastre“.

Cine zicea că „Voința“ n'are să vorbească?

„Liberalul“ a atins culmea ridicululuĭ, el cere în fie-care zi alteĭ gazete și altuĭ om politic să se pronunțe asupra viziteĭ de la Viena. Deșĭ n'ar fi de loc important, totușĭ făcea maĭ bine „Liberalul“ să înceapă prin a ne spune ce crede el, despre vizita regeluĭ la Pesta

Moartea luĭ Alexandru Roman

După cum am anunțat, erĭ a murit la Budapesta profesorul romîn Alexandru Roman.

Decedatul era de 42 de anĭ profesor la universitatea din Budapesta, unde a apărat neîncetat cauza romînizmuluĭ.

Alexandru Roman a fost mult timp deputat în Camera maghiară din Budapesta. El s'a născut la Rogoz în anul 1826. Studiile și le-a făcut la Blaj, unde a stat mereŭ în fruntea mișcăreĭ naționale.

Deșĭ regretatul profesor universitar Alexandru Roman s'a abținut, din cauza caracteruluĭ săŭ blînd și împăciuitor, de la luptele politico-naționale din ultimiĭ anĭ, totușĭ el n'a încetat un moment să fie alăturea de poporul romîn.

De la Pesta

— prin fir telegrafic de la trimisul nostru special —

In gara de Est.

Budapesta, 17 Sept., seara.

După terminarea prezentăreĭ archiducilor Otto și Frederic, a tuturor miniștrilor, generalilor și a întreg consulatuluĭ romîn, perechea regala a trecut în revistă compania de onoare. Muzica intona imnul regal romîn.

Plecarea

In urmă împăratul Frantz-Iosef dădu brațul regineĭ Elisabeta, iar regele Carol dădu brațul archiduceseĭ.

In trăsurĭ de ale Curțeĭ luară loc, regele alăturea de împărat în prima trăsură, în a doua regina și archiducesa, în a treia archiduciĭ Otto și Frederic. Urmară apoĭ numeroase trăsurĭ cu magnațĭ, în uniformele lor coslisitoare.

Pe stradă, strigăte de: Eljen.

Gal.

Prînzul. — La operă.

Budapesta, 17 Sept. ora 11.50 noaptea

Prînzul de la ora 5 p. m. a durat pînă la 6 și jum. Aŭ participa peste 30 comesenĭ.

La 8 seara precis a început reprezentația de gală la Operă.

Sala plină de lume oficială și militară.

La intrarea perecheĭ regale s'a intonat imnul regal. Lumea s'a ridicat.

Execuția Rhapsodieĭ luĭ Liszt mare succes. Actele din operele Alár și Huniady Lalós *slabe. Piesa de orchestră :* Romanesca *e o adevărată maltratare a unor melodiĭ populare romîneștĭ. De asemenea „jocurile romîneștĭ“ din tabloul baletuluĭ* Czárdás *sînt o grotescă parodie.*

La ora 10 jum., reprezentația terminată.

Luminațiunile orașuluĭ palide.

Gal.

Pînă la ora 2 noaptea — momentul de a pune ziarul sub presă — *Agenția Romînă* nu ne-a transmis încă nicĭ telegramele despre sosirea perecheĭ regale în Pesta.

Probabil că Mercurĭ, vom primi știrile... telegrafice ale *Agenției* despre sosirea la Pesta, care a avut loc Marțĭ, la ora 2.30 p. m.

Pentru așa serviciŭ nu era nevoie să se inventeze telegraful!

Ediția de seara

Consiliul de miniștri francez

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Paris, 16 Septembrie. — La consiliul de miniștriĭ ce s'a ținut azĭ, d-nu Lozé, ambasador la Viena, a fost numit guvernator general al Algerieĭ.

D-nu Hanotaux a comunicat consiliuluĭ clauzele preliminărilor de pace între Grecia și Turcia și a anunțat semnarea recenteĭ învoelĭ cu Englitera, relativă la situația diplomatică și comercială în Tunis.

Deschiderea parlamentuluĭ francez

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Mișcare diplomatică

Paris, 16 Septembrie. — Deschiderea parlamentuluĭ s'a fixat pentru 19 Octombrie.

La viitorul consiliŭ de miniștriĭ ce se va ține la 1-iŭ Octombrie, se va semna o mișcare diplomatică.

Marchizul de Reverseaux, ambasador la Madrid, va fi numit la Viena; d-nu Patenotre, ambasador la Washington va merge la Madrid, și d-nu Cambon, guvernator general al Algerieĭ va fi numit ambasador la Washington.

Din Constantinopol

(Serviciul teleg. al „Agenției Romîne“)

Numirĭ în comisia de delimitare. — In chestia amnistieĭ. — Arestărĭ.

Constantinopol, 16 Septembrie.— Omer R[ushdi] pașa, șeful statuluĭ major al armateĭ de operațiunĭ și sub-șeful săŭ generalul Seif-ullah aŭ fost numițĭ delegațĭ aĭ comisiuneĭ de delimitare a graniței. Incă nu s'a fixat ziua plecăreĭ lor.

Sultanul nu vrea să proclame amnistia propusă de consiliul de miniștri în favoarea persoanelor care aŭ luat parte activă la războiŭ, de cît după încheierea definitivă a păciĭ.

Șase amploiațĭ aĭ vămilor aŭ fost arestațĭ Duminică, pentru că distribuiaŭ pe ascuns ziare tinere-turceștĭ.

Din Creta

(Serv. telegrafic al „Agenției Romîne“)

Plîngerea musulmanilor

Canea, 16 Septembrie. — Amiralul Pottier s'a întors în baia Suda.

Notabiliĭ musulmanĭ din insula Creta aŭ adresat direct miniștrilor afacerilor streine aĭ puterilor și aceluia al Turcieĭ, o telegramă zugrăvind trista situație a musulmanilor în Creta și rugîndu-ĭ să pună capăt stăriĭ lor disperate.

Ultime informațiuni

Doliul țăreĭ

Regele Carol la Buda-Pesta

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Primirea la gară. — La Hofburg.—Goluchowsky, Banffy și banchetul preseĭ din Buda-Pesta.—Prînzul curțeĭ și reprezentație de gală.

Buda-Pesta, 16 Septembrie. — Gara era decorată în mod minunat cu ocazia sosireĭ majestăților lor romîne.

Eraŭ prezențĭ la gară: m. s. împăratul, archiduciĭ Othon și Ioseph, archiducesa Maria Iosephina baronul Banffy, ministru-președinte toțĭ miniștriĭ, primarul, guvernatorul orașuluĭ, generaliĭ și funcționariĭ înalțĭ.

O companie de onoare a regim. 6 de infanterie austriac era înșirată pe peronul găreĭ.

In momentul cînd a intrat trenul în gară, muzica a cîntat imnu romînesc.

M. s. regele Carol, care purta uniforma regimentuluĭ săŭ de infanterie, s'a coborît cel d'întîĭ din vagon.

Salutările aŭ avut un caracter de cea maĭ mare cordialitate. Ceĭ doĭ suveranĭ s'aŭ sărutat și și-aŭ strîns mîna. M. s. regina Elisabeta a sărutat obrajiĭ m. s. împăratuluĭ Franz Ioseph, care ĭ-a sărutat mîna.

După salutărĭ, majestățile lor, urmate de archiducĭ, aŭ trecut în revistă compania de onoare.

Apoĭ s'aŭ făcut prezentările suitelor majestăților lor și a funcționarilor înalțĭ prezențĭ. Mm. ll. romîne aŭ adresat fie căruia cuvinte amabile.

După 10 minute, majestățile lor aŭ părăsit gara în trăsură pentru a merge la Hofburg.

In prima trăsură eraŭ ceĭ doĭ suveranĭ, în a doua m. s. regina Elisabeta și archiducesa Maria-Iosepha; archiduciĭ și suitele eraŭ în cele-l'alte trăsurĭ.

Pe tot parcursul cortegiuluĭ o mulțime enormă și entusiastă era îngrămădită pe străzĭ bogate decorate cu drapele romîneștĭ și ungureștĭ.— Mulțimea a făcut ovațiunĭ entuziaste m. m. l. l. romîne care aŭ mulțumit în modul cel maĭ grațios.

Două arcurĭ de triumf minunate s'aŭ ridicat pe drumul ce conduce de la gară la Hofburg.

Cortegiul a ajuns la Hofburg în ordinea cea maĭ perfectă; m. m. l. l. eraŭ așteptate acolo de archiducesa Clotilda, ceĭ-l'alțĭ membriĭ aĭ familieĭ imperiale, funcționariĭ curțeĭ, contele Golucovski și demnitariĭ înalțĭ.

In timpul presentărilor, m. m. l. l. romîne aŭ adresat fie-căruia cuvinte amabile, apoĭ s'aŭ retras în apartamentele lor.

Budapesta, 16 Septembrie.— Contele și contesa Goluchovski aŭ sosit pentru a asista la recepțiunea majestăților lor romîne. —

Buda-Pest, 16—M. S. Regele Romînieĭ a acordat o lungă audiență baronuluĭ Banffy.

Buda-Pesta, 28 Septembrie.— Cu ocazia vizitei majestăților lor romîne membriĭ preseĭ din Budapesta aŭ oferit un banchet splendid.

Președintele uniuneĭ ziariștilor, d. Mikszath a ridicat un toast în sănătatea majestăților lor romîne; d. Paul, membru al camereĭ magnaților a ridicat paharul săŭ pentru înțelegerea dintre ungurĭ și romînĭ, și d. Pawlowski, redactor la Bucu-

rești, a ridicat un toast pentru presa ungurească.

*

Budapesta, 16 Septembrie.—La 5 ore seara s'a dat un prînz al curții la Hofburg. Afară de majestățile lor, se remarca membrii familiei imperiale, demnitarii curții, contele și contesa Goluchowsky, generalul Beck, șeful statului-major, d. Ghika, ministrul Romîniei la Viena și suitele lor.

Seara s'a dat la operă o reprezentație de gală.

Majestățile lor aŭ sosit la 8 ore în mijlocul aclamațiunilor entusiaste ale unei mulțimi imense.

Reprezentația a satisfăcut foarte mult pe majestățile lor cari aŭ părăsit teatrul pentru a merge la palat în mijlocul uralelor frenetice ale mulțimei.

*

Cum se vede, Agentia romînă și-a adus aminte să ne... telegrafieze azi știrile pe cari trimisul nostru special ni le-a transmis ieri.

Tot-odată ținem să relevăm știrea că „membrii presei din Budapesta *aŭ oferit* un banchet splendid".

Să nu fie cu supărare: dar cui aŭ oferit banchetul? Asta nu se spune. Probabil, telegrama *Agenției* a voit să zică: „și-aŭ oferit un banchet splendid".

Se mai spune în telegramă că „d. Pawlowski, *redactor la București*, a închinat pentru presa ungurească".

După toate informațiile noastre un individ cu numele Pawlowski nu există în presa romînă.

Somăm pe *Agenția romînă* să divulge pe numitul pseudonim.

*

Regele Carol la Budapesta

prin poștă

— de la trimesul nostru special —

Buda-Pesta, 15 Septembrie

In ajunul sosireĭ perecheĭ regale romîne, se manifestează o mișcare oare care. De și din pricina sărbătorilor ovrești, maĭ toate magazinele sînt închise, totuși pe stradă domnește o mare afluență de public provincial, venit anume ca să vadă pe regele Carol și maĭ ales pe regina „Silva Carmen".

Primăria lucrează cu grabă la complectarea, saŭ maĭ bine zis schimbarea decorațiunilor. In mijlocul stradelor fîlfîie acum din distanță în distanță drapelul național romîn; pe coloanele de la capătul stradeĭ archiducele Albrecht, s'a șters pajura germană și în locul eĭ s'a pus pajura romînă, iar medalionul împăratuluĭ Wilhelm a fost înlocuit cu acela al regeluĭ Romînieĭ. In mijlocul stradeĭ, atîrnă de pe niște funiĭ legate de acoperișul caselor, drapele lungĭ de 6—7 metri, romîneștĭ, ungureștĭ și budapestiane. Intre unul unguresc și unul budapestian se află cel romîn.

In colo niciĭ o decorațiune maĭ remarcabilă. Casele particulare aŭ rămas tot cu tricolorele: unguresc și german, icĭ, colo și al orașuluĭ Budapesta.

Ordonanța poliției

Am anunțat erĭ că prefectul poliției Rudnay a dat o ordonanță cu privire la vizita regeluĭ Carol.

Iată aci textul ordonanțeĭ:

„Regele și regina Romînieĭ sosesc la 16 ale luneĭ curente, ora 2 jum. în gara de Est, unde vor fi primițĭ de către m. s. regele, înalțiĭ funcționarĭ și reprezentanțiĭ autorităților.

„Intrarea în oraș se face: prin str. Kerepeș, bul. Elisabeta și Teresia, str. Andrassy, str. Marocană și str. Băiĭ, prin piata Franz Josef peste podul pe lanțurĭ în str. archiduceluĭ Albrecht, și pe aceasta la palat. Pe vremea intrăreĭ în oraș publicul poate să ocupe numaĭ trotuarele. Se atrage atenția publiculuĭ ca să ocupe loc înainte de ora 2, de oare-ce maĭ tîrziu nu va putea trece cordonul.

„Peste podul cu lanțurĭ nu vor maĭ putea trece de la ora 1 jum. înainte, de cîțĭ aceĭ prevăzuțĭ cu bilete eliberate de inspectoratul poduluĭ. La ora 12 jum., se oprește circulația carelor, pe tot parcursul străzilor prin carĭ are a trece cortegiul regal. Tramvaiurile nu vor circula între orele 2 și 3 p. m. pe străzile Kerepes, bulevardul mare și bulevardul Văciuluĭ. Pe parcursul străzilor pe unde va trece cortegiul regal, circulația trăsurilor particulare va fi oprită de la ora 1 jum. înainte.

„In timpul reprezentațieĭ de gală de la operă, adică de la 7—11 ore seara, circulația trăsurilor pe străzile dintre operă și palat, va fi oprită. Trăsurile carĭ vin la reprezentația de gală, iaŭ loc ca și cu ocaziunea viziteĭ împăratuluĭ Wilhelm.

„La plecarea regeluĭ Carol, care va avea loc la orele 9 și 15 minute seara, se va opri circulația trăsurilor pe tot parcursul străzilor deja maĭ sus menționat de la orele 7 jum. încă. Și cu această ocazie publicul poate ocupa numaĭ trotuarele".

In acest din urmă scop s'aŭ construit tribune micĭ în formă de amfiteatru pentru ca publicul de la spate să poată tot așa de bine vedea ca și cel dinainte. Tribunele nu aŭ însă scaune, ci aceĭ cerĭ le ocupă trebuie să stea în picioare.

Un incident

Sîmbătă pe la orele cincĭ un tub al principaluluĭ conduct de apă s'a rupt pe bul. Teresia, în dreptul stradeĭ Regale. Aŭ trecut maĭ bine de două ore, pînă cînd apa eșind în valurĭ marĭ la suprafață făcu să se observe că s'a rupt conductul. Imediat sosiră la fața loculuĭ primarul, prefectul de poliție, diferitele autoritățĭ, etc. etc. In acest interval strada se prăbuși, iar circulația tranwaiuluĭ electric fu cu totul întreruptă. Vre-o 80 de lucrătorĭ fură aduși la fața loculuĭ. Aceștia aŭ lucrat erĭ toată ziua și toată noaptea trecută, totuși nu sînt încă gata.

Inginerii speră că vor putea repara strada pînă mîine la ora 2 și jumătate. Dacă speranțele inginerilor nu s'ar realiza, atuncĭ cortegiul regal va trebui să treacă prin alte străzĭ maĭ lăturalnice, de oare-ce după programa oficială publicată, el are de străbătut și bulevardul Teresia.

Populațiunea

Nu voim să profetizăm asupra primireĭ ce o va face populațiunea Buda-Pesteĭ regeluĭ, ni se pare însă că—avînd în vedere starea spiritelor ea nu va fi tocmaĭ strălucită. In favoarea acesteĭ părerĭ vorbește și faptul că pînă acum—ora 8 seara din ajunul sosireĭ—n'am văzut tricolorul romîn de cît la două case particulare.

Ungurii sînt preocupațĭ încă de vizita împăratuluĭ Germanieĭ. Toastul acestuia îĭ-a scos cu totul din fire. Acum se răspîndește știrea că primarul Iosef Marcus, ar fi dat ordin ca toastul să fie trecut ca bucată de lectură, în cărțile de cetire uzitate în școalele comunale.

Presa

Ziarul „Esti Ujsag" singurul care a apărut în astă seară, publică un articol de fond intitulat „Mosafir regesc" prin care se urează bună-venire perecheĭ regale în Pesta și se discută însemnătatea cea mare a acesteĭ vizite făcută imediat după plecarea luĭ Wilhelm II.

Ziarul „Pester Lloyd" ediția de seara publică în cap un articol scurt datorit peneĭ faimosuluĭ dr. Hans Kraus. In acest articol se arată că vizita regeluĭ Carol are o importanță cu atît maĭ mare, cu cîtea se face, în mijlocul aceluĭ mare entuziasm provocat de toastul și de vizita împăratuluĭ Wilhelm. Printre partizaniĭ tripleĭ alianțe Romînia are dreptul să fie numită în primul rînd, de oare-ce această țară a făcut ca atuncĭ cînd Grecia ataca de la sud Macedonia, Bulgaria și Serbia să nu o atace de la Nord. Nota conteluĭ Muraview, de și adresată din motive de înțelepciune politică și Romînieĭ ca și Serbieĭ și Bulgarieĭ, perde însă din asprimea eĭ, mulțumită primireĭ splendide ce se pregătește acum regeluĭ Carol la Buda-Pesta. Faptul că vizita se face la Pesta — continuă d. Kraus — trebue privit ca o dovadă incontestabilă că agitațiile șoviniste în așa zisa cestiune transilvăneană, nu maĭ aŭ pentru Romînia și Ungaria însemnătatea ce o aveaŭ altă dată. Nu maĭ mult de cît cu cîți-va anĭ în urmă, o vizită la Buda-Pesta ar fi fost o îndrăsneală politică. „Dar ori-cît de puternică ar fi fost supoziția tradițională că între Romînĭ și Ungurĭ ar fi existat vre-o dușmănie, — din moment ce Romînia a trecut de partea triplei-alianțe, ea nu s'a maĭ putut menține în fața recunoașterei faptuluĭ că Ungaria și Romînia sînt silite să meargă alăturĭ de puternice motive politice, naționale (?) și economice. „Astă-zĭ nu se maĭ poate închipui un bărbat de stat romîn, care să'șĭ îndrepte politica sa după starea cestiuneĭ naționale romîne în străinătate". In orĭ-ce caz însă alianța prietenească a celor doĭ monarchĭ va ajuta maĭ mult la realizarea dreptelor cererĭ ale Romînilor din Ungaria, de cît toate agitațiunile uneĭ demagogiĭ naționale, al căreia scop și condițiune de existență este continuarea ațîțărilor și excitațiunilor poporuluĭ.

La clubul Otthon

De oare ce biletele pentru tribuna preseĭ, pentru permisiunea de a circula pe strade, etc. se eliberează de către societatea preseĭ maghiare Otton, m'am prezentat în localul acesteĭ societățĭ din str. Koerepez. Am fost primit cu multă amabilitate de către d-rul Strauss, profesor la Academia orientală, care mĭ-a arătat tot localul, foarte frumos aranjat și înzestrat și cu o bibliotecă foarte bogată și interesantă.

Președintele societățeĭ, d. Racocsi, nefiind la club la sosirea mea, a fost încunoștiințat prin telefon. D. Racocsi mă pofti la d-sa la redacția „Budapesti Hirlap" unde îmĭ permiseĭ să-ĭ repet exact răspunsul ce s'a dat de către redacția ziaruluĭ nostru invităreĭ ziariștilor maghiarĭ, răspuns care a fost publicat și în „Adevĕrul". Directorul și proprietarul colosaluluĭ stabiliment al luĭ „Budapesti Hirlap" — după ce'mĭ arătă instalația excelentă a ziaruluĭ, îmĭ înmînă un răspuns, pe care îl scrisese deja spre a'l trimete prin poștă redacțieĭ noastre.

Cu cea maĭ mare amabilitate d. Racocsi îmĭ eliberă biletele de carĭ aveam nevoie, punîndu-se cu totul la dispoziția mea și rugîndu-mă încă odată să azist la banchet. Am mulțumit, repetînd însă declarația că nu pot participa oficial la nicĭ o serbare ce s'ar da și care ar fi în legătură cu vizita regeluĭ Carol saŭ chiar și cu un alt eveniment politic.

Preparative

Ministrul Romînieĭ la Viena, d. Emil Ghica, va conduce perechea regală pînă la Pesta. D-luĭ Ghica i s'a rezervat un apartament în „Grand Hotel Ungaria."

Astăzĭ aŭ sosit aci: ministrul de externe contele Goluchovski, însoțit de consilieriĭ de Merey și V. Dittel. De asemenea a sosit și ministrul a latere baronul Iosica. Toțĭ aceștia vor asista la o consfătuire pe care o va avea împăratul Austrieĭ cu regele Carol. E vorba despre situația politică în peninsula Balcanică și despre mișcarea maĭ mult de cît curioasă ce se observă de cît-va timp în Serbia și maĭ ales în Bulgaria.

*

Mîine dimineață la ora 9 și jumătate perechea regală pleacă din Viena. Cu puțin maĭ înainte se vor prezinta persoanele însărcinate cu serviciul de onoare.

Bran.

Meetingul de Duminecă

Duminecă la ora 2 se va ține un mare meeting în sala Dacia.

Comitetul studențesc va afișa mîine apelul prin care se convoacă cetățenii la meeting.

*

Comitetul secțiuneĭ ligeĭ din Bucureștĭ se va întruni mîine seară cu comitetul central pentru a decide măsurile pe carĭ să le ia față cu meetingul de Duminică.

*

Intre alțĭ oratorĭ vor vorbi d-niĭ M. Vlădescu, președintele ligeĭ, I. Grădișteanu, deputat, Miculescu student, Tamara, student, etc.

D. Delavrancea va fi de asemenea invitat de studenți să ia cuvîntul.

*

Nu ne îndoim că toțĭ adevărațiĭ romînĭ vor lua parte la această manifestație romînească, maĭ ales acum cînd ziarele maghiare spun, că vizita regeluĭ Carol la Pesta a ucis chestiunea națională.

Trebuie să dovedim că regele Carol nu poate să înăbușească sentimentul patriotic, iubirea de neam și dorul de libertate în romînĭ!

Intoarcerea regeluĭ

Regele Carol sosește mîine, la 7 ore de dimineață, la Predeal.

Guvernul proectează o primire grandioasă regeluĭ, ca semn de mulțumire pentru succesul ce l'a obținut la Pesta, unde a îngenunchiat țara, și a vîndut chestia națională ungurilor.

In consiliul de miniștriĭ ce s'a ținut erĭ, miniștriĭ aŭ hotărît ca regele să fie primit cu mare alaiŭ. De teama uneĭ contra-manifestațiunĭ în Capitală însă, guvernul va primi pe rege la Predeal și va organiza acolo alaiul pe care voia să-l pregătească în Capitală.

Ast-fel șefului de stație din Predeal cît și administrațieĭ d'acolo li s'a trimis ordin ca să facă pregătirĭ marĭ pentru primirea regeluĭ și regineĭ. Peronul găreĭ va fi împodobit cu brazĭ și cu steagurĭ, țăraniĭ vor fi aduși în mare număr la gară, iar autoritățile vor fi în mare ținută.

De oare-ce jumătate din gara Predeal este ungurească, șeful de stație ungur a primit la rîndu-ĭ ordin din Buda Peste ca să decoreze stația cu drapele ungureștĭ, iar autoritățile și jandarmeria maghiare să dea onorurile militare suveranilor romînĭ.

Ast-fel dar gara Predeal va fi mîine împodobită cu drapele ungureștĭ și romîneștĭ pentru primirea regeluĭ Carol.

Toțĭ miniștriĭ și prefectul poliției Capitaleĭ vor pleca astăzĭ la Sinaia pentru ca de aci să se ducă împreună cu prințul Ferdinand și prințesa Maria, întru întîmpinarea regeluĭ și a regineĭ la Predeal. De la Sinaia la Predeal se va forma un tren special pentru prințesă, prinț și miniștriĭ.

Această primire pompoasă, guvernul a organizat-o din ordinul regeluĭ, care voește ca să se telegrafieze în străinătate că guvernul și țara l'aŭ primit cu entuziasm pentru isprăvile făcute la Budapesta.

Inf.

Comuna T.-Severin, a cedat ministeruluĭ de războiŭ un teren pentru construirea uneĭ căzărmĭ de infanterie.

In schimb ministerul de războĭ a cedat comuneĭ T.-Severin alte terenurĭ.

Consiliul comunal din Tulcea a fost dizolvat în urma unuĭ raport al prefectuluĭ d'acolo, d. I. Nenițescu.

Comisia interimară se compune din d-niĭ Ion Domescu președinte, Ștefan Ionescu vice-președinte, L. V. Alexandrescu, Gheorghe Cristian și Ioan P. Ioan membri.

Toțĭ membriĭ comisieĭ interimare sînt romînĭ, carĭ locuesc de maĭ mulțĭ anĭ în Dobrogea.

D. dr. Polizu, sub-directorul serviciuluĭ sanitar, și-a dat dimisia din această funcție, care a și fost primită.

D. dr. Polizu a servit statuluĭ 35 de anĭ.

„Epoca" a avut imprudența să strecoare neconvenincioasa informație că vre-o cîte-va ziare, între carĭ și „Adevĕrul" ar fi trimis „reprezentanțĭ oficialĭ" la Budapesta și că aceștia ar fi „neromînĭ".

Răŭ a făcut „Epoca", căcĭ sîntem silițĭ să-ĭ spunem cîte-va adevărurĭ, menite să răcească mult sentimentul publiculuĭ pentru „înflăcărațiĭ patrioțĭ" de sub direcția d-luĭ Filipescu.

„Primo", iată ce citim în „Constituționalul":

„Putem afirma, fără temere de a fi dezmințițĭ, că ziarul Epoca *este reprezentat la serbările din Budapesta prin redactorul săŭ d. Simon Paucher, care reprezintă în același timp și ziarul* Egalitatea *al d-luĭ Moise Schwartzfeld."*

„Secundo"— chestia stă ast-fel:

„Epoca" a cerut cu mult încă înaintea sosireĭ adreseĭ ziariștilor din Pesta, printr'o scrisoare adresată cercului preseĭ din capitala Ungarieĭ ca să se înlesnească mergerea la Pesta a redactoruluĭ eĭ, d. Simon Paucher, pentru a azista la serbările din 16 și 17 Septembrie.

Numaĭ această cerere a Epoceĭ a provocat adresa cerculuĭ preseĭ din Pesta și trimiterea biletelor de liber parcurs pe c. f. ale statuluĭ ungar — bilete pe carĭ a trebuit apoĭ să le refuzăm.

Cînd „Epoca" s'a știut în așa situație, mărturisim că nu înțelegem o atitudine atît de temerară din parte-ĭ.

Să sperăm că am închis incidentul.

Regimul nelegiuirilor

Primim din Galațĭ următoarea telegramă:

Pe motivul că vînzătoriĭ de ziare strigă: *Adevĕrul* și *Dreptatea*, carĭ sînt în doliu, polițaiul cu de la sine putere îĭ arestează.

Reclamat zadarnic prefectuluĭ și primuluĭ-procuror.

Rog protestațĭ.

Papadopol.

Ridicăm protestare energică contra acestor suprimărĭ ale libertățeĭ preseĭ.

Cerem ca zbirul de la Galațĭ să fie pedepsit, d-le Ferichide!

Cerem ca Gorila prefectorială să fie tras la răspundere pentru refuzul de a-șĭ astîmpăra subalternul.

Cerem de-asemenea ca primul-procuror să fie tras la răspundere pentru refuz de servicii legalmente cerute.

Așteptăm să vedem ce vor face d-niĭ Ferichide și Djuvara — căcĭ trebuie să se sfîrșească odată cu infamiile acestea.

Putem anunța de pe acum că No. 1 din MODA ILUSTRATA, care va apare Sîmbătă 20 Septembrie, va conține vre-o 15 ILUSTRAȚIUNI marĭ, frumoase, reprezentînd diferite noutățĭ saŭ croielĭ de modă.

Așa de pildă pag. 1-a va avea o ilustrație mare, artistic lucrată, reprezentînd o femeie care poartă o tocă de vidră.

Pag. 2-a ne dă patru ilustrațiunĭ reprezentînd un entre-deux de dantelă cu croșetul pentru perdele, o caschetă de jockey, un amănunt al caschetei de jockey și un entre-deux de dantelă, făcut cu croșetul, pentru perdele.

Pag. 3-a coprinde 3 frumoase ilustrațiunĭ reprezentînd o femeie în rochie de recepțiune, o dantelă cu croșetul pentru garnitură de pantalonĭ și o altă dantelă făcută cu croșetul.

Pag 4-a și 5-a formează o singură ilustrație mare, splendidă, reprezentînd un grup de două-spre-zece dame în diferite costume elegante și cu mantile de diferite forme, așa în cît avem înaintea noastră un fel de panoramă de mantile-noutățĭ.

Pag. 6-a are de asemenea 3 ilustrațiunĭ: o femeie purtînd o pelerină de catifea neagră, o cravată de skungs și un palton bogat.

Pag. 7-a este de o importanță deosebită. Ea are un deosebit interes, de oare-ce ilustrațiunile carĭ figurează într'însa complectează explicațiunile din text relative la PATRONUL CROIT ce dăm ca PREMIU GRATUIT pe lîngă primul număr. Cele două femeĭ superb îmbrăcate, reprezentate prin ilustrațiunile acesteĭ paginĭ, daŭ ideea exactă a *noutățiĭ* JACHETĂ-BLUZĂ pe amîndouă fețele sale.

In sfîrșit, pag. 8-a este consacrată publicitățeĭ. Acĭ se pot găsi adresele principalelor case recomandabile pentru modă și noutățĭ.

Acest număr, cu toată bogăția de ilustrațiunĭ arătate maĭ sus, nu costă maĭ mult de 20 BANI EXEMPLARUL, grație concursuluĭ fericit obținut de la una din principalele case de mode din Paris.

ULTIMA ORĂ

Din Pesta

— prin fir telegrafic —

(de la trimisul nostru special)

Buda-Pesta, 17 Septembrie. ora 2,20 m.

Azĭ animația stinsă. Orașul a reluat aproape fizionomia obicinuită.

Intre 10-11 jum. regele și regina aŭ făcut plimbărĭ prin oraș și diverse cumpărăturĭ pe la marile magazine.

La ora 12 și jumătate regele Carol a luat dejunul cu ofițeriĭ regimentuluĭ 6, al căruĭ comandant este.

După amiază, conform programuluĭ, primblărĭ în jurul Buda-Pesteĭ și vizitarea clădireĭ parlamentuluĭ.

La ora 6 seara are loc prînzul de gală în sala mare a Hofburguluĭ, cînd se vor ține și toasturile.

La ora 9 și 15 minute seara are loc fără ceremonial plecarea perecheĭ regale romîne, prin gara de Est, spre Predeal.

Gal

CUTIA CU SCRISORI *)

Domnule Director,

Bine voițĭ vă rog a da publicitățeĭ prin stimatul d-voastră ziar următoarele:

Sub-semnata R. Schmidt declar că d-l B. N. Mareș care la 25 Maĭ 1897 'mĭ-a sustras maĭ multe bijuterĭĭ și un revolver toate în valoare de 3,600 leĭ, nu 'mĭ-a restituit nimic din toate aceste, cu toate că am reclamat și parchetuluĭ.

Am ținut să fac această declarație de oare-ce d. Mareș se laudă pe toate căile că 'mĭ-a restituit objectele sus trase.

Resina Schmidt.
Calea Victorieĭ No. 60.

348—1

*) Redacția nu-șĭ ia răspunderea celor coprinse în această rubrică.

Licitațiunĭ

* In ziua de 25 Septembrie a. c. ora 2 p. m., se va ține licitație la direcțiunea generală a teatrelor pentru închirierea vestiaruluĭ Teatruluĭ Național, pe un period de treĭ anĭ.

* Se dă în întreprindere construcțiunea unuĭ hangar-magazie cu treĭ compartimente, în portul Corabia.

Valoarea, după deviz, este de leĭ 41,086, banĭ 39.

Licitațiunea se va ține în ziua de 18 Octombrie 1897, la orele 4 după amiazĭ, precis.

* Se dă în întreprindere furnitura fașcinelor trebuincioase la lucrarea de rectificare a rîuluĭ Argeș, la podul de a Mihăileștĭ.

FOIȚA ZIAR. ADEVĔRUL"

34

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea a doua

Brate[illegible] și întrețin[illegible]

V

Surpriză

Eraŭ consumatorĭ la mesele afară din cafenele. Eraŭ femeĭ carĭ o luaŭ din îmbucăturile foburguluĭ Montmartre în înfundăturile din strada Basse du Rempart. Și eraŭ domnĭ carĭ fumaŭ mîndri din pipă pe terase stabilimentelor consacrate acestuĭ soiŭ de înfățișare.

Or, de cîte orĭ vre una din aceste plimbătoare îĭ atingea cu frufruul jupoanelor, orĭ de cîte orĭ vre-una din băutoarele de sherry le trimetea acel surîs banal care este semnul mărfeĭ de vînzare, fostul Cent-Gard întorcea gîtul, întindea piciorul, răsucea mustața cu un gest seducător și băgîndu-șĭ mîna cea-l'altă în buzunarul pantalonuluĭ, avînd aerul de a face să luceească rotunzimea a cincĭ ludovicĭ obligatorĭ.

Dar vaĭ! buzunarul gol nu dădea nicĭ un sunet, și omul nostru recădea de pe moile perne ale visuluĭ pe urîta realitate.

Era, de alt-fel, ceea ce i se întîmplase cu Feodor Wasilitcheff.

Vorbele acestuia deschiseră luĭ Godelet orizonturile cele maĭ încîntătoare.

Adio ghete scîlciate, redingote înălbite la coate și pălăriĭ înverzite! adio prînz modest, vinurĭ stricate! Va avea ghete de o finețĭ ireproșabilă, jachete de un brio irezistibil, tot confortul necesar omuluĭ de elită, bucate alese udate cu cele maĭ bune vinurĭ de Bordeaux și Bourgogne!

Și apoĭ ar maĭ avea capitolul damelor! Paris ar fi imensul serai pe care el l'ar traversa, aruncînd batiste cu duzinele. Toată lumea l'ar considera. Toată lumea ar avea pentru el respectul rezervat celuĭ ce dispune!

Și crac! iată că înainte de a'șĭ realiza acest vis, ușa acestuĭ paradis al luĭ Mahomet se închise de odată în fața luĭ. Micul prinț îĭ spuse:

— Trebuia să aștepte.

. . . .

— La ce ne-ar servi această Olimpie? întrebă Rusul după un minut.

— Vom obține de la ea, răspunse celă-l'alt, cele cincĭ zecĭ miĭ leĭ ce ne lipsesc.

— Ce fel de persoană e ea?

— Olimpia?... un drac și jumătate!... împodobită cu toate viciile creațiuneĭ!

Și Grand-Jules adaugă cu convincțiune:

— In definitiv, e singura femeie pe care am iubit-o odată!

Frumoasă?

— Nu e de loc urîtă... Ochiĭ ca niște scînteĭ; o guriță drăguță, o talie minunată! pe lîngă acestea maĭ are încă multe calitățĭ.

El se linse pe buze amintindu'șĭ de ea. Apoĭ animîndu-se, pasionîndu-se, entuziasmîndu-se:

— Educațiune aleasă, tupeu care ar deconcerta pe cel maĭ îndrăcit jandarm, ideĭ carĭ nu se nasc la orĭ ce persoană și pe carĭ le pune în executare cu o dibăcie și măestrie ce nu ar putea poseda nimenĭ.

— Drace! făcu micul prinț, ea îțĭ stăpînește inima.

— Inima, nu sînt prea sigur de aceasta; dar cît privește pielea, de asta sînt sigur...

Ochiĭ vechiuluĭ soldat străluceaŭ ca niște scînteĭ sub genele sale lungĭ și vocea sa deveni puternică. Wasilitcheff întrebă:

— Această Olimpie nu este domnișoara despre care s'a vorbit, astă seară, în strada Navarin, relativ la crima din strada Lamartine?

Eĭ treceaŭ pe dinaintea teatruluĭ Nouveautes. Globurile, carĭ luminaŭ intrarea teatruluĭ, aruncaŭ lumina electrică asupra trăsurilor fețeĭ contractate a luĭ Grand-Jules. Acesta apostrofă brusc pe companionul săŭ:

— Nu-mĭ maĭ vorbi de crima din str. Lamartine... Noĭ n'am fost acolo, nicĭ eŭ nicĭ d-ta, heĭ?.. Atuncĭ pentru ce ne-am maĭ ocupa de ea?

Urmară cîte-va secunde de tăcere.

— Așa dar, continuă Rusul, crezĭ că această persoană ne-ar putea împrumuta suma de care avem nevoie?

— Să ne împrumute, e posibil; să ne procure e alt-ceva.

— De bună voie?

Comandantul făcu un gest de indiferență:

— Ah! prea mă întrebĭ multe, tinere!.. De voie saŭ de nevoie, ce te importă?... Din momentul ce ea s'ar executa!

— Bun! esclamă Feodor rîzînd, mă facĭ să cred că e un cadavru între d-ta și această seducătoare creatură.

Godelet se opri de odată. Ațĭ fi jurat că, pe asfaltul de pe bulevardul Capuținilor, vedea corpul înghețat și desfigurat al victimeĭ Tulusianuluĭ. El strînse, clătinîndu-se, brațul tovarășuluĭ săŭ.

— Un cadavru, băigui el. Pentru ce ar fi un cadavru?

Apoĭ, după ce respiră ușurat și după ce se asigură că se găsea la Chaussée d'Antin, în fața teatruluĭ Vodeville, la doĭ pașĭ de cafeneaua americană, adică pe o limbă de pămînt puțin favorabilă aparițiunilor de pe cea-l'altă lume:

— După toate, dragul meŭ prinț conchise el, îmĭ pare că lucrăm „pour le roi de Prusse". Olimpia Mignard părăsise Parisul înainte de războiŭ. E probabil că nu s'a maĭ reîntors, căcĭ în zadar am răscolit lumea pentru a o găsi. Dispărută, evaporată!... Dar ce dracu! doar nu s'a fixat pentru toată viața în străinătate...

Reprezentațiunea de la Operă era pe sfîrșite.

Dame în capușonul lor „sortie de bal" și domniĭ carĭ îșĭ ridicaŭ poalele pardesiurilor începeaŭ să scoboare scările peronuluĭ capodopereĭ (?) luĭ Garnier.

Din înălțimea acestuĭ peron, vocea șefuluĭ valeților cerea livreaua privilegiaților noroculuĭ, în timp ce comisionariĭ strigaŭ numărul trăsureĭ reținute de oameniĭ de condițiunĭ maĭ modeste.

Toate aceste trăsurĭ defilaŭ încet pe dinaintea scăreĭ.

Ele se strecuraŭ la dreapta și la stînga loculuĭ ridicat care ocupa mijlocul pieței, și pe carĭ, în serile de spectacol, staționează grupurĭ de gură-cască doritorĭ să aziste la acest defileŭ de fuste și fracurĭ.

Micul prinț și comandantul eraŭ pe cale de a traversa acest loc.

— La gară! strigă o voce cu accentul britanic.

Un cupeŭ acoperit se îndreptă spre bulevard în trapul celor doĭ superbĭ caĭ. Felinarele de argint ale acestuĭ cupeŭ răspîndeaŭ o lumină plăcută asupra vizitiuluĭ cu fața pudrată.

Micul prinț trase repede la o parte pe tovarășul seŭ. Cupeul era la spatele lor. Reculegîndu-se Grand-Jules amenință pe vizitiŭ:

— Fire-aĭ al draculuĭ, John Bull, ce țĭ-așĭ arăta eŭ!...

Interiorul cupeuluĭ era întunecos.

Cu toate acestea, două siluete se desemnaŭ prin geamurile aburite de frig: a uneĭ femeĭ și a unuĭ tînăr. Amîndoĭ veneaŭ probabil de la Operă: căcĭ cea dintîiŭ purta o bogată coafură de soirée, și cel de al doilea, sub pardesiŭ, avea ținuta de ceremonie.

Femeia se învelea într'un scump și călduros boa.

(Va urma)

Moda ilustrată este titlul unui ziar care va apare la **20 Septembrie** în editura **Sălei de Depeşi** a ziarului **Adevĕrul** şi este destinat să umple un gol în literatura şi ziaristica noastră care neglijează complect cerinţele femeieĭ şi gusturile sale.

Moda ilustrată va fi un ziar exclusiv de familie şi povăţuitor al femeieĭ în ce priveşte cercul eĭ de activitate casnică, gustul săŭ relativ la îmbrăcăminte, modă, şi în sfîrşit pentru tot ce o interesează ca mumă, soţie, femeie de societate.

Azĭ, cînd fie-care Romîncă voieşte să-şĭ de seama, prin ea însăşĭ, de tot ce se produce în ramurile de activitate ce o priveso, un **ziar de modă** se impune în ţara romînească, un ziar bogat ilustrat, cu toate amănuntele trebuincioase şi care, pe lîngă această parte technică, să coprinză şi o parte beletristică.

Moda ilustrată va da în fie-care număr ilustraţiunĭ de modă cu toate explicaţiunile în text, o cronică a modelor, poeziĭ, nuvele, jocurĭ recreative şi în acelaş timp dărĭ de seamă de tot ce s'a petrecut în cursul săptămîneĭ în ceea ce priveşte petrecerile, teatru, artă, etc. etc.

Moda ilustrată va fi dar pentru cetitoarele romîne un ziar preţios şi neapărat trebuincios, cu menirea de a fi în mîinile tuturor femeilor un mijloc de instrucţiune şi de dezvoltare.

Moda ilustrată va apare în fie care Simbătă şi se va vinde cu

20 BANI EXEMPLARUL

Abonamentul pe an **10 leĭ**, *pe 6 lunĭ* **5 leĭ**, *pe 3 lunĭ* **3 leĭ**. *Abonaţiĭ vor beneficia din cînd în cînd de premiĭ pe carĭ administraţiunea* **Modeĭ ilustrate** *va şti să le procure cu multă munificienţă.*

Primul număr din **Moda ilustrată** va apare:

Simbătă 20 Septembrie a. c.

* La 16 Septembrie, a. c., se va ţine licitaţie pentru darea în întreprindere a aprovizionăreĭ a 313655 m. c. petriş necesar pentru întreţinerea platformeĭ cheiuluĭ şi a şoseleĭ de acces din portul Călăraşĭ.

Valoarea, după deviz, este de leĭ 28.000.

Licitaţiunea se va ţine în ziua de 25 Septembrie 1897, la orele 11 ante-meridiane, precis.

* Se dă în întreprindere lucrările de apărare şi şoselele de acces la podul de peste apa Olăneştĭ, la Rîmnicu-Vîlcea.

Valoarea, după deviz, este de leĭ 300.000.

Licitaţiunea se va ţine în ziua de 17 Octombrie 1897, la orele 4 dupe amiazĭ, precis.

* 29 Septembrie. — Casele cu locul lor din Bucureştĭ, calea Dudeştĭ No. 22 bis, construite de zid, învelite cu metal, şi se compun din două corpurĭ de clădirĭ; primul despre stradă are 4 camere, antreŭ, bucătărie şi cameră pentru servitorĭ, iar cel de al doilea corp din curte, se compune din 4 camere şi bucătărie.

MODE

Bluză pentru băieţeĭ

Această bluză, de stofă zisă „popeline écossaise", se poartă pe o chiulotă scurtă şi bufantă de draperie beige. Centură de piele albă. Guler mare de pichet alb cu broderie pe marginĭ. Cravată de satin negru.

Laura

SPECTACOLE

Marele Etablissement Hugo. După cum am anunţat deja, stagiunea teatruluĭ de *Varietăţĭ* se va deschide la 25 Septembrie c. Sîntem informaţĭ, că noua direcţiune a acestuĭ teatru a făcut toate sacrificiile pentru a angaja artiştĭ de primul rang.

Grădina centrală.—Concert dat de orchestra D. Diniou.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu.—In fie-care seară teatru de varietăţĭ. Trupă Nouă. In timp de ploaie reprezintaţia se dă în fosta sală Orfeŭ.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati. Concert de orchestră.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietăţĭ. Trupa Burienescu.

Pentru gospodine

Găluştĭ de prune.—Ieĭ 70 grame de făină, puĭ în ea puţină apă, două ouă, sare şi lapte; preparĭ un aluat moloнţ, îl întinzĭ, apoĭ taĭ din el bucăţĭ în patru colţurĭ, puĭ în fie-care cîte o prună crudă, care are în mijloc cîte o bucăţică de zahăr, şi împăturĭ aluatul peste prune; după aceea puĭ într'o oală de fierbe bine, pe urmă scoţĭ găluştile pe o farfurie şi, după ce aĭ turnat d'asupra puţin unt topit, le serveştĭ la masă.

Gastr.

Biblioteca nouă ilustrată

25 banĭ volumul

La Paris a apărut în timpul din urmă o nouă bibliotecă, tipărită cu îngrijire, pe hîrtie velină, şi frumos ilustrată, coprinzînd scrierile autorilor celebri ca: *Jules Mary, Charles, Monselet, Voltaire, Charles Aubert*, etc. etc.

Dăm aci lista volumelor apărute în această bibliotecă importantă şi foarte ieftină.

Jules Mary. Amour d'enfant.
X. de Maistre. La jeune sibérienne.
Duchatelle. Bonheur brisé.
Charles Aubert. Péchés roses.
Charles Deslys. L'épreuve.
L. Marville. Autour de la gamelle.
Paul Pansolle. Autour de la lune de miel.
Ch. Monselet. Petits péchés.
Voltaire. L'ingénu, roman.
L. Marville. Les amours de Jeanette.
Paul Ginisty. Un jour d'angoisse.
L. Marville. Rose-claire.
E. Moret. Coeurs d'élite.
Fortunio. Les femmes qui aiment.
L'abbé Prevost. Manon Lescaut 2 volume.
Lafontaine. Contes et nouvelles.
Jules Mary. Le boulet d'or.

Alte volume sunt în curs de publicaţiune. Depositul acesteĭ bibliotecĭ se află în Sala noastră de depeşĭ.

Preţul volumuluĭ e de 25 banĭ iar pentru provinciĭ e de 30 banĭ.

Almanachurĭ pe anul 1898

Astăzĭ am primit în *Sala noastră de depeşĭ* următoarele almanachurĭ pe anul 1898:

Almanach Fin de siècle, splendid ilustrat în caricaturĭ şi cu foarte multe nuvele, 70 banĭ;
Almanach Guillaume, frumos ilustrat, 50 banĭ;
Almanach des Cocottes, 50 banĭ;
Almanach amuzant, 50 banĭ.

Noutăţĭ literare şi ştiinţifice

Astăzĭ am primit în sala noastră următoarele noutăţĭ literare şi ştiinţifice:

G. R. Motru, **F. W. Nietzsche** viaţa şi filozofia sa. Leĭ 2.50.
Sidney et Beatrice Webb, Histoire du Trade Unionisme. Leĭ 10.
I. I. Jusserand, Histoire littéraire du peuple Anglais, des origines à la renaissance. Leĭ 7.50.
Ch, Antoine, Cours d'économie sociale. Leĭ 9.
Giddigs, Principes de Sociologie. Leĭ 8.
Th. Ribot, L'évolution des idées générales. Leĭ 5.
I. Novicov, Conscience et volonté sociales. Leĭ 8.
Fr. S. Nitti, La population et le systéme social. Leĭ. 7.
Sigismond Balicki, L'état comme organisation coercitive de la Société politique. Leĭ 6.
Alfred Rambaud, L'anneau de César, 2 volume ilustrate. L. 6.
Fr. H. Giddings Principes de sociologie Leĭ 8.
I. Michelet L'amour, la femme Leĭ 7.50.
Victor Basch Essai critique sur l'esthétique de Kant. [illegible] des grands philosophes Leĭ 10.
D-r Legrain Des anomalies de l'instinct sexuel, et en particulier des inversions du sens génital Leĭ 2.
Albert Métin Le socialisme en Angleterre Leĭ 3.50.
Charles Andler Les origines du socialisme d'état en Allemagne Leĭ 7
Emile Durkheim Le suicide. Etude de sociologie Leĭ 7.50.

Premiile Adevĕruluĭ

Seria a Patru-spre-zecea

Succesul obţinut cu importanta publicaţiune *Tableaux célèbres* oferit ca premiŭ a întrecut cu mult aşteptările noastre.

Intr'un timp foarte scurt am epuisat 15 seriĭ reprezentînd un total de 200000 fascicole.

Cu începere de astăzĭ punem la dispoziţia cititorilor a 16 şi *ultima serie* din colecţiunea tablourilor. Numărul exemplarelor din această ultimă serie fiind şi el foarte restrîns, atragem atenţiunea acelora carĭ posed primele 15 seriĭ complecte să se grăbească pentru această ultimă serie. Cuponul notat maĭ jos va fi valabil pînă la 18 Septembrie inclusiv. Această ultimă fascicolă din seria tablourilor coprinde următoarele reproducţiunĭ:

La trecătoare, de Haynes Williams.
Intoarcerea turmeĭ de la cîmp, de Franz de Beul.
Cavaleria spaniolă trecînd un vad, de Cusachs şi *Tîrgul de caĭ din Rotterdam* de Ecrelan.
In sănătatea noueĭ căsătorite de I. Agrasot.
O turmă de vacĭ, de Aymar Pezant.
Amintirile plăcute, de Fréderic Morgau.
Pensionatul alarmat, de E. Rosenthal.
Un condamnat, de Galoffre Oller.
O procesiune la Veneţia, de I. Gallegos.
Pe gîndurĭ, de Cameroni şi *florĭ şi razele solare* de R. Wiles.
Intrarea prinţuluĭ imperial Frederic la Ierusalim, de Wilhelm Gentz.
Recolta roselor în Persia de Mowbray.
Ultima călătorie, de Lord Werks.
Un episod al războiuluĭ independenţeĭ spaniole, de Cesar Dumont.
Virgina şi copilul, de Paperitz.

Toate aceste tablourĭ sînt unite în fascicula a 16-a şi se oferă cetitorilor cu 0.45 banĭ prezintînd bonul de maĭ jos.

Cetitoriĭ din provincie trebue să adaoge la costul indicat 10 banĭ ca plată pentru porto.

Expediţiunea se face pe riscul adresantuluĭ.

Prezintarea bonuluĭ de maĭ jos saŭ ataşarea luĭ la mandatul poştal este obligatorie; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritoriĭ de a nu-şĭ lăsa pachetul expus la pierdere îl pot recomanda, adăugînd pentru aceasta 25 banĭ.

PREMIU PENTRU CITITORUL „ADEVĔRULUĬ"
No. 2945
Acest bon detaşat şi expediat Administraţieĭ ziaruluĭ nostru dă drept la premiŭ şi este valabil pînă la 18 Septembrie inclusiv.

INŞTIINŢARE

Duminică 7 Septembre, cu trenul 1,27 care soseşte în gara Ploeştĭ la orele 8.07 dimineaţă, o *doamnă* intrînd în restaurantul găreĭ şi luînd oare-care consumaţie, a dat unuĭ chelner **una sută leĭ** în loc de **20.**

Se vesteşte decĭ prin aceasta pe numita persoană să se adreseze la antreprenorul restaurantuluĭ spre a-şĭ primi restul de *80 leĭ.* 220—3

DIVERSE

JOUI 18 Septembrie curent
— ora 8 şi jum. seara —
La VELODROM
La VELODROM
La VELODROM
MARE LUPTA pe TANDEM
între celebriĭ şi neînvinşiĭ
PASINI—TOMASELLI
contra
MICHELET—NEPPEL
MAX—NIŢULESCU
PUCHER—MIHAESCU
BRADEANU—STAVRI—NICULESCU

Chapionul Europeĭ, **Lurion,** care posedă maĭ mult de 100 medaliĭ şi **Heller,** championul Belgieĭ, carĭ aŭ pierdut trenul la Predeal şi n'aŭ putut lua parte la alergările de Duminecă, aŭ sosit deja în Bucureştĭ spre a se lupta contra **Pasini-Tomaselli,** Joui 18 Septembrie, ora 8 şi jum. seara pe tandem.

Velodromul va fi iluminat cu electricitate şi lampioane veneţiane. 948—3

Aŭ dispărut două căţele: una daneză, mare, gri, cu alb pe pept şi alta roşatică de vînătoare cu treĭ cicatrice: una pe burtă şi două de asupra cozeĭ. Cine se va presenta cu ele la Hotel Metropole camera No. 2 va fi bine recompensat. 295—3

AVIS

Rog pe onor. clienţĭ a nu da nicĭ o comandă de tipografie saŭ litografie luĭ Lazăr Baruchison, care continuă a lua lucrărĭ în numele meŭ, cu toate că nu maĭ este agentul firmeĭ mele. Pentru comande rog a să adresa direct.

I. A Ţăranu
Strada Episcopieĭ No. 3. 231—3

FOIȚA ZIAR. „ADEVĚRUL“

— 157 —

GORON

Destăinuirile unui poliţist

IV. Poliţia viitorului

V

Asasinii anarhiști

Printre anarchiști, dacă se găsesc une ori combatanți ca Ravachol, aceștia sînt oamenî dintr'o categorie cu totul diferită, tîlharî și bandițî de profesie, carî sînt fericițî că găsesc în anarchie un fel de reabilitarte politică, eî carî pînă atuncî eraŭ goniți de toate partidele și tratați de toțî ca niște paria.

Scriitorii de pe la începutul secolului a vorbit de răul sufletelor Musset, în *Confession* și *Rolla*, ne a vrătat o generație întreagă care nu mai avea nicî un ideal și nicî o credință. Răul se întinsese. Generațiile carî aŭ urmat n'aŭ știut chiar să păstreze religia patrieî care, în trecut, aŭ ajuns ca să facă marî Atena și Roma.

Aceeași turmentare pe care a adus-o morala religiunilor, a adus-o și morala filozofieî.

După toate Emile Henry nu este alt-ceva de cît un Rolla *fin-de-siecle*.

Leauthier nu era de cît un lucrător cizmar, dar era și nu era om cult. El avea o imaginație vie citea cu pasiune toate cărțile și ziarele carî îî cădeaŭ în mînă...Și nenorocirea a voit ca să nu citească de cît cărțî nihiliste saŭ ziare anarchiste!

Jurații acordară acestuî băețoiŭ circomstanțe atenuante — și făcură bine. Responsabilitatea sa era incontestabil limitată.

CAPITOLUL VI

Falșificatorii de monedă și Anarchia

Manifestațiile anarchiste aŭ fost multiple: voi nota principalele. Era o vreme la modă printre eî de a vitrinele marilor magazine. In 1893 pe timpul luî Vaillant, un tipograf aruncă o piatră în geamul unuî magazin din intrarea Opereî. Il condamnară la șase lunî închisoare.

Opt zile după aceea unul din amicii săî intimî, care dorea fără îndoială să'l întîlnească la Mazas, aruncă o piatră într'un imens geam al unuî magazin de bijuterie de pe bulevardul Poissoniere. Acest geam, care nu valora mai puțin de cît o mie de francî, fu stricat în miî de bucățî, lumea se strînse, niște agențî alergară și'l arestară.

Atuncî anarchistul ridicînd vocea strigă cu emfază:

— E mult timp de cînd m'am săturat să văd aceste magazine pline cu obiecte inutile pe cînd eŭ crăp de foame!

Individul credea că ast-fel a explicat „actul săŭ“ și că a dat poporuluî un mare exemplu.

Mulțimea îl huidui—și cred c'a fost condamnat la un an de închisoare.

De alt fel, anarchiștiî se întrerupseră de acest soî de manifestațiunî cînd văzură că mulțimea îî huiduia și că nu făceaŭ de cît să ridice indignarea publică.

Adevăratul rezon însă pentru care atentatele cu dinamită aŭ încetat — și anarchiștii aŭ mărturisit-o—e că dinamitarziî s'aŭ convins că acesta'î un răŭ mijloc de propagandă și în loc de a aduce la ideile lor pe lucrătorî eî îî îndepărtaŭ din ce în ce maî mult.

Dar este un mijloc de propagandă la care n'aŭ renunțat de loc e aceea ce doctonariî furtuluî numesc: „repriza individuală“.

Aceasta'î e o parte cu totul deosebită a anarchieî și nu e lipsită de interes. Căcî de cînd am părăsit poliția am citit în ziare că se crede cum că anarchiștiî ar fi instalat în Spania saŭ în America o fabrică de bilete false de bancă.

M'am ocupat chiar de o bandă de falșificatorî de monedă anarchiștî în circomstanțele următoare:

La Bar-sur-Seine se arestase un individ care, în cîte-va zile, găsise mijlocul de a pune în circulație un oare-care număr de piese false de 5 și de 2 francî și chiar se găsise asupra luî multe în acest scop.

El pretinse că se numește Lebas dar avea asupra luî hîrtiî carî stabileaŭ că adevăratul săŭ nume era Placide Catineau.

Fusese văzut la Bar-sur-Sein eco doi indivizî carî fură căutațî și arestațî la gara Troyes. Amîndoî aveaŭ în buzunarele lor cuțitele pumnale și revolverele și rezistară desperat jandarmilor.

Se găsise asupra lor o cantitate considerabilă de piese false de hîrtii cu numele de Massoubre și Briens, în sfîrșit, scrisorî cu numele Muaduit, scrisorî datate din Paris și carî stabileaŭ, clar ca lumina zileî, că acest din urmă era asociatul lor.

Fuî însărcinat să regăsesc pe Mauduit la Paris. Nu era tocmaî ușor, căcî dispăruse succesiv din diferite domicilii pe carî le ocupase și nu încercase nevoia de a da știrî la nicî din aceî ce'l cunoșteaŭ.

In sfîrșit, după multe cercetărî, agenții îmî raportară numele uneî persoane care trebue să fi păstrat cu Mauduit relațiî strînse de amiciție și care trebuia să'l vadă încă.

O cercetare minuțioasă fu organizată și nu era de loc ușoară. Persoana despre care se vorbește știind că Mauduit era căutat de poliție, luă cele maî minuțioase precauțiunî și d'n această cauză, i se perdea urma de maî multe orî.

In sfîrșit, într'o seară un agent reuși să o urmărească pînă la o casă mică și izolată din Billancourt unde se ducea către orele opt seara.

O fereastră se deschise și agențiî văzură apărînd un om tînăr care purta o barbă neagă; după informațiile ce li se dăduseră, el crezură a fi Mauduit.

Știam că Mauduit, sculptor în lemn, trebuise ca să'șî părăsească meseria în urma uneî boli lungî și periculoase; știam deasemenea că suferea vecinic de această boală.

Gîndii că acesta, fără îndoială, era unul din aceî nenorocițî carî nu țin mult la viață.

Luaî decî hotărîrea de a proceda însumî la arestarea sa.

Intr'o dimineață, cam prin zorî, sosiî la Billancourt, întovărășit de un agent și de secretarul meŭ Herbain.

Ușa era deschisă, intraî cu oamenii meî într'un fel de bucătărie unde un cuptor, zis cuptor economic, era deja roșu.

In acelaș moment, un om în bluză, purtînd o mare barbă neagră și al căruî obraz avea o expresie bolnăvicioasă care mă izbi, scobora o mică scară de lemn, care dădea în bucătărie.

— D. Bersier? întrebaî eŭ.

Era falșul nume sub care Mauduit locuia la Billancourt.

— Sînt eŭ... făcu interlocutorul.

— Eŭ sînt d. Goron, șeful siguranțeî și vă arestez.

N'ascultaî nicî e înjurătura înăbușită pe care omul o scăpă.

Eram intrigat de acest cuptor aprins atît de dimineață, fără a părea că se topește ceva acolo. Brusc dăduî portița cuptoruluî la o parte, arzîndu'mî chiar ușor degetele, și zări topindu-se cîte-va bucățî de platină, destinate fabricațiuneî monedelor false.

Cu pasiunea vînătoruluî care a pus mîna pe o pradă nesperată, examinaî cu bucurie descoperirea mea, cînd de o dată zgomotul uneî luptei și al unuî strigăt înăbușit fă. cură să mă întorn fără voia mea

(Va urma)

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziaruluî «Adevěrul» Pasagiul Bănceî Naționale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda